

# Šentjurske NOVICI



revija za aktualna lokalna vprašanja; letnik XVII, št. 3; 24. marec 2010; cena: 2,00 €

Šentjur  
do 0  
ŠENTJURSKÉ  
2010

352(497.4 Šentjur)



0097566,3

COBISS



KNJIŽNICA ŠENTJUR



Resevna 2010

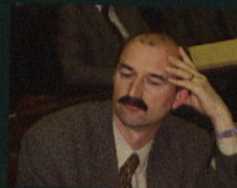
Knjižnica  
Mestni trg 5b

3230 Šentjur

**Obvoznica  
skozi  
Kamensko  
dolino bo!**



**Direktor  
Branko  
Gorečan je  
lastnik doma v  
Ribnici**



**»Kanalščina«  
in županske  
volitve**



**La Toya  
pripeljala  
Žegar do  
orgazma**



**FOTO  
5-er**

Peter Žmaher s.p.  
Cesta Kozjanskega odreda 16, 3230 Šentjur  
Telefon: 03/749 26 00, Gsm: 041 596 790





# MOJ DOM

Mestni trg 4, Šentjur  
tel.: 5741 - 655  
odpiralni čas: vsak dan od 8h do 19h  
sobota od 8h do 13h



## SERVISI

19 delni - 15,92€

30 delni - 28,72€

## PREŠITE ODEJE

140x200 cm od 19,99€

200x200 cm od 29,80€

VZGLAVNIKI 60x80 cm

od 8,33€

**BREZPLAČNO ŠIVANJE  
ZAVES**



v 1. nadstropju trgovine Resevna Šentjur



## KMETIJSKA ZADRUGA ŠENTJUR z.o.o.

Cesta Leona Dobrotinška 3, 3230 ŠENTJUR  
Tel: 03 574-33-15, 574-31-86 fax: 03 5743-624

### Novo v ponudbi KZ Šentjur

- strešniki Bogener
- Innovo 12
- Maxi Zareznik
- Bobrovec

ZANOWOOL  
PARADNI SISTEM Z LAMELO

BOGENER  
DACHZIEGEL



Strešnike lahko izbirate v kombinacijah: naravno rdeč,  
engobiran ter z glazuro

UGODNE CENE, PRIJAZNI TRGOVCI IN DOBRI NASVETI  
KZ Šentjur z vami v vseh letnih časih!

# TRGOVINA pri Wiharju SELIČ LEON

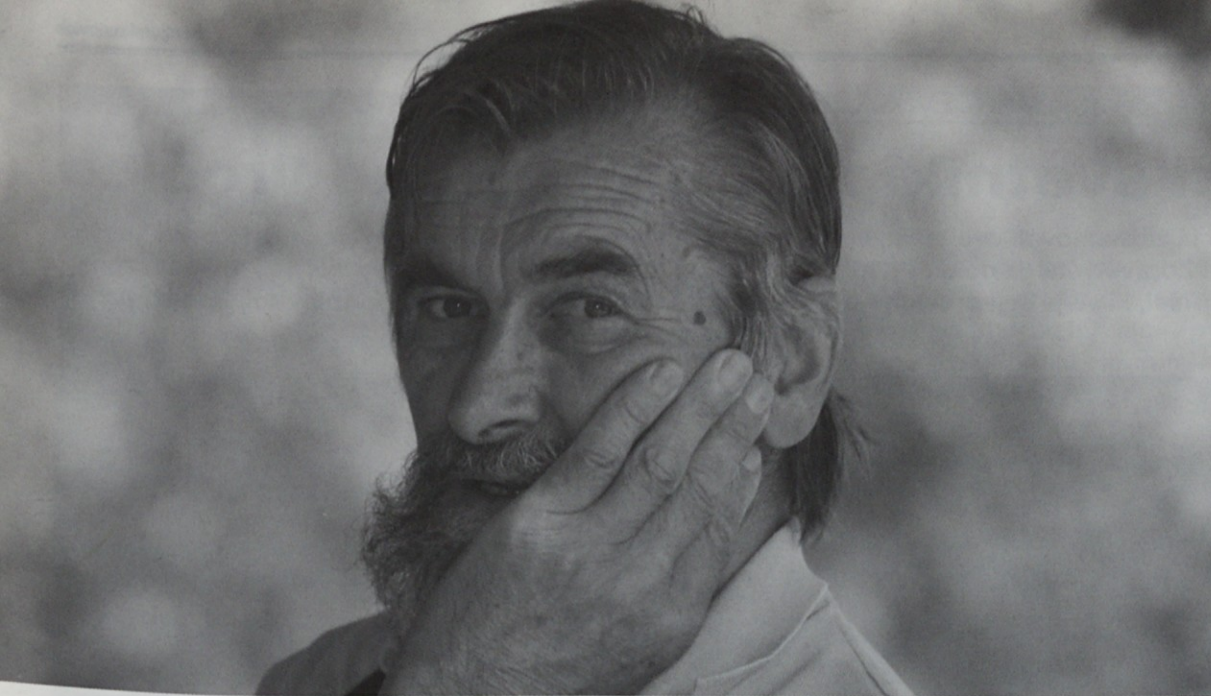
Trgovina Selič s.p., Ul. Kozjanskega odreda 55,  
3230 Šentjur, tel.: 03/ 749 14 80

Vesele  
velikonočne  
praznike!



Splača se!





## Kriminal v državnem zboru, istospolne družine, bulmastifi, ustavna obtožba ... in ženski prazniki

Zdi se, kot da smo se državljani Slovenije ujeli v lastno mrežo krize vrednot. Pri tem sta, hvala bogu, oba za sedaj še nedotaknjena ženska praznika le nekakšno romantično kontrastno ozadje, zaradi katerega so vse naše aktualne afere še bolj v nebo vpijoče. Toda nova družinska zakonodaja, tako se zdi, močno posega tudi na »žensko« področje, in čeprav gre dejansko za obrobno zadevo, utegne imeti resnejše posledice. Na osebni ravni sprejemam, bolje rečeno toleriram, vse pravice istospolnih, ker je pač dejstvo, da so tu in da v ničemer nikogar ne ogrožajo. Edini očitek, da niso »naravni«, hitro izniči spoznanje, da navsezadnje tudi prehranjevanje iz supermarketa ali vožnja z avtom nista prav nič naravna, pa smo ju že zdavnaj in prav radi vzeli za svoje. Za moje pojme je zakonsko predvidena pravica istospolnih družin do posvojitve otrok in vrednostno izenačevanje vseh vrst zakonskih skupnosti vendarle sporno. Pa ne zato, ker bi dejansko bilo okolje v »nenaravnih« družinah za socializacijo bodočih državljanov dokazano manj primerno, temveč zato, ker to odklanja, bi si upal trditi, kar velika večina državljanov. Sprejemati zakon, ki na nek način prizadene splošno sprejete vrednote, je nekaj podobnega, kot je bilo svoj čas vsiljevanje nekaj podobnega, kot je bilo svoj čas vsiljevanje komunizma. Kot vemo, se ni najbolje obneslo. Na tej točki bi se veljalo ustaviti in razmisliti, kako bi ostala volk sit in koza cela.

»Pasja afera« v ta sklop padla naključno, ljudske množice pa je v njej dejansko zanimala le objektivno nepomembna »živalska« plat te zgodbe, spet temelječa na nekih splošnih vrednotah, med tem ko je po krivici ostalo razkritje »oblastnega mreženja« več ali manj čisto v ozadju.

Türkovo odlikovanjem Ertla, čeprav se zdi, sploh ni nepomembno. Po pomembnem kriteriju vrednot nas je nevarno razdelilo na približno enaka dela. Ne dvomim, da je predsednik države naredil velikansko napako, zaradi katere tudi njegov odstop ne bi bil nič preveč, toda vladajoča večina ga ima pravico braniti, s tem tudi svoje drugačne vrednote, kar je treba sprejeti.

Podobne dileme se pojavljajo pri opredeljevanju do vodenja države. Naša aktualna oblast, čeprav verbalno socialdemokratska, je nesporno liberalna. Ker drugačna v sklopu EU tudi ne more biti. Sedaj pač velja doktrina, da liberalna ekonomija prinaša družbeni napredek in zato bi v pogojih odprtih meja vsako »lokalno zganjanje socializma« pomenilo razvojni zdrs, ki si ga v demokraciji še tako leva oblast ne more privoščiti. Del te liberalne doktrine, da ne rečem psihoze, sta lastnina in tajkunizacija, ki pa nas, egalitarno usmerjene smrtnike, iritirata. Glasno bentimo nad domnevno pokvarjenost poslanca Prijatelja ali »našega kozjanskega« ministra Pogačnika, po drugi strani pa iskreno nismo prepričani, da bi se sami zmogli ubraniti pred tovrstnimi skušnjavami.

Nič bistveno drugače ni na občinski ravni. Obsojamo zadolževanje Občine na račun prihodnjih generacij, obsojamo tiste občinske funkcionarje, »ki so se znašli«, hkrati pa smo se pripravljani stepsti za »svojo« cesto ali kakšno drugo dosegljivo ugodnost. Zapriseženi poštenjaki in demokrati smo zlahka tako dolgo, dokler nismo v igri sami. Naša lastna kriza vrednot je tisti ključni dejavnik, ki celotni družbi lahko vsak hip spodmakne tla pod nogami. To je dejstvo, ni pa znano, kako prekiniti ta začarni krog, ki nam grozi.

F.Kovač

Naša lastna kriza vrednot je tisti ključni dejavnik, ki celotni družbi lahko vsak hip spodmakne tla pod nogami. To je dejstvo, ni pa znano, kako prekiniti ta začarni krog, ki nam grozi.

### Mesečnik

Šentjurske novice izdaja:

Šentjurske novice, d.o.o.,

Dušana Kvedra 11, Šentjur

Glavni in odgovorni urednik:

Franc Kovač

Lektoriranje:

Eva Kovač

Postavitev in oblikovanje:

Jure Godler

Naslovnica:

foto Franc Kovač

Tisk:

Tiskarna Petrič, Slovenske Konjice

8,5% DDV je vračunan v ceno

Naslov uredništva:

Dušana Kvedra 11, pp 43, 3230 Šentjur

Telefon:

03 574 15 00

E-pošta:

sentjurske.novice@siol.net

Transakcijski račun:

06000-0105036264

Naklada:

1000 kom

Naslednja številka:

27. april 2010

Časopis je vpisan v evidenco javnih glasil, ki jo vodi Urad za informiranje,

pod zaporedno številko 1056.



# Občinski svetniki že s predvolilno vročico

Marčevsko sejo sta zaznamovali dve točki, sprejem prostorskega plana za navezovalno cesto Dramlje – Črnlolica in prodaja Zdravstvenega doma Planina. Vse druge točke dnevnega reda so bile več ali manj zgolj formalnost. Župan Tisel, ki se je seji previdno izognil, je vroč kostanj vodenja seje porinil v roke podžupanu Koržetu.



## Cesta bo tekla po dolini Kamenskega potoka

Razprava in še zlasti sprejemanje odloka o prostorskem umeščanju te navezovalne ceste sta tekla po sistemu toplo – hladno. Občinski svetniki, z izjemo Sebastiana Jakliča in delno podžupana Artnaka (oba LDS), so pridno igrali dvojno vlogo. Izražali so podporo iskanju kompromisne rešitve, hkrati pa tudi podporo predlagani različici poteka cestnega koridorja, ki pa ga Civilna iniciativa Kameno (CIK) na smrt resno zavrača. In to kljub odločnemu stališču pomočnika direktorja občinske uprave Edija Peperka, da je odlok tako daleč, da pride v poštev le potrditev ali zavrnitev. V drugem primeru bi to pomenilo pomik 4 leta nazaj in verjetno slovo od te ceste za daljši čas ali morda celo za vedno.

**Predstavniki CIK mag. Janežič** je svojih 5 minut porabil za čustveno nabit nagovor (zemlja, okolje, kmetijstvo, ...) brez ene same konkretne številke. Uspelo mu je sicer omehčati nekaj predvolilno občutljivih dušic, toda na koncu njegovemu zaklinjanju, da oni ne bodo nikoli prodali svoje zemlje, očitno ni verjel nihče.

**Diaci (SMS)** je do konca vztrajal, da je še čas, da se občinska uprava odpove svoji aroganci in skupaj s CIK do druge obravnave poišče kompromisno rešitev, ki po njegovem mnenju še vedno obstaja. Možnost kompromisa so omenjali še **Žafran (SDS)**, **Erjavec (SD)**, **Maruša (SLS)**, **Vrečko (Desus)**, **Cerkvenik (NSi)** in celo podžupan Artnak. **Maruša, Vrečko in Cerkvenik** pa so med vrsticami nesramežljivo namigovali, da je v ozadju samo navijanje cen zemljišč.

V kritiki občinske uprave je bil najbolj radikalen **Robert Polnar**, ki je temeljito obdelal župana Tisla, ki si nepojmljivo dovoli, da občinski svetniki v njegovi odsotnosti odločajo o največji šentjurski

naložbi vseh časov.

Pravo dimno zaveso pa je spustil **podžupan Korže**, z dodatnima »fantomskima« sklepmoma, ki sta bila začuda sprejeta soglasno, da naj bo izgradnja navezovalne ceste etapna (najprej nadvoz, potem cesta), hkrati pa naj se upoštevajo zahteve CIK. Prostorsko umeščanje cestnega koridorja se je končalo super uspešno, glede na razpravo in dodatne sklepe pa dejansko farsično: odlok je bi soglasno sprejet, na predlog podžupana Artnaka celo v skrajšanem postopku.

## Zašiljene



**Robert Polnar (LDS)** je hendikepiran, ceni pa paradižnik:

»Ko govorim o mojem »prijatelju« Tislu, me vedno odganjajo od mikrofona. Totalna svinjarija je, da ga ni tu, ko se pogovarjamo o največji investiciji. Kot da gre za 2 kilograma paradižnika.«



**Janko Cerkvenik (NSi)** je brutalen do CIK: »Vse tovrstne civilne iniciative so takoj poniknile, ko so iztržile svoje.«



**Jože Korže (SDS)** je ljubitelj zarečenega kruha: »Nikoli ne bom pristal na razlaščanje.«



**Anton Vrečko (Desus)** je

antikmečko

zlopantilo: »Že

takrat, ko smo čez

Kameno hodili v šolo

in porabitali kakšno

brajdo, so se pritoževali, da zato ne

morejo kmetovati.«



**Jože Artnak (LDS)**

začasno zapušča

rodno Javorje:

»Danes je za Šentjur praznik.«

## »Vrtičkarice« ne bodo privilegirane

Pravilnik o kriterijih za vpis otrok v Vrtec je bil spet priložnost, da so se občinski svetniki lahko postavili s svojo načelnostjo. Alojz Modic (SDS), Robert Polnar in Cveto Erjavec (SD) so raztrgali določilo, da imajo otroci zaposlenih v Vrtec prednost pri sprejemu, Jože Korže (SDS) pa se je razjezil nad sistemom olajšav plačevanja, ki omogoča goljufanje.

## Zašiljene



**Alojz Modic (SDS)**

ne odobrava (ali

pa vsaj zapisati

ni treba): »Kot da

bi v občinski statut

zapisali, da imajo pri

zaposlitvi na Občini

prednost županovi sorodniki.«

**Jože Korže (SDS)** je rahločuten do vrtičkarskih »tajkunov«: »Ko prinese potrdilo na Občino, je tako ubogi, da bi mu človek še nekaj zraven dal.«

## Kdo kupuje Zdravstveni dom Planina?

Točki dnevnega reda, ki urejata »kazni« za lastnike nezazidanih stavbnih zemljišč in povečanje cen storitev pomoči na domu (nova cena je 12,22 €/h, uporabnik plača 4,5 €), sta bili sprejeti brez razprave, zataknilo pa se je pri letnem programu prodaje občinskih nepremičnin. V načrtu sta se namreč pojavila zemljišče v KO Kalobje, na katerem je nekdo na







## Pismo zaposlenih Doma starejših Šentjur Ministrstvu za delo

Toda spet v bistvu anonimno. Sicer ga je podpisalo 64 zaposlenih, toda kdo je res pisec in organizator te zadnje akcije in »kdo so tisti, ki delajo škodo DSS«, pa ostaja javnosti prikrito.

### Takole pišejo za ŠN:

V prilogi vam pošiljamo fotokopijo dopisa. Od 70 zaposlenih delavcev, brez direktorja in ene delavke, ki je na porodniškem dopustu, ga je podpisalo 64 zaposlenih, kar pomeni 91,42% vseh, med podpisanimi je tudi predsednik sindikata. Tistim, ki vemo, da nam delajo škodo, ga nismo dali v podpis ... Podpiramo direktorja, ki nas je uspešno in strokovno vodil vseh 10 let, odkar je dom odprl svoja vrata, in upamo trditi, da smo eden od najboljših domov v Sloveniji.

### In za Ministrstvo za delo:

Že nekaj let nam v DSS manjša skupina zaposlenih povzroča spore in spodjeda enotnost našega kolektiva, v katerem uspešno in z veseljem delamo. Sumimo, da so te osebe tudi avtorji anonimnih pisem, ki jih pošiljajo na različne naslove državnih ustanov in lokalnih časopisov. Gre do tako daleč, da celo prevzemajo identiteto svojcev naših stanovalcev. To se nam zdi zelo podlo in je na meji kaznivega dejanja. Z lažmi zavajajo javnost in blatijo ugled našega Doma, direktorja Branka Gorečana in vseh nas zaposlenih.

Zato vas vsi spodaj podpisani delavci DSS obveščamo, da smo prepričani v pošteno in korektno delo našega direktorja g. Branka Gorečana in ga še naprej podpiramo.

OB ROB DOGAJANJU V DOMU STAREJŠIH ŠENTJUR

## Direktor Branko Gorečan sedi na dveh stolih

Kaj se dogaja v zakulisju šentjurskega doma starejših (DSS), lahko le ugibamo. Anonimna pisma so brez dvoma nesprejemljiv eksces, toda žal je tako, da nastajajo običajno v okoljih, kjer je nekaj narobe. V primeru DSS se anonimke vrtijo okrog direktorja Branka Gorečana, iz njih pa lahko razberemo, da naj bi bil Gorečan po eni strani avtoritarni vodja, ki grobo posega v vse sfere domskega življenja, tudi v zdravstveno oskrbo, mimogrede pa naj bi pridno skrbel za svoje osebne interese.

Spor z glavno sestro in njeno pomočnico, prva je v odhodu, druga pa je že odšla, vsaj za moj občutek ni bil najbolj korekten in kaže na Gorečanovo pretirano uveljavljanje direktorske avtoritete. Če je vse bilo tudi pravno korektno, se bo še pokazalo, saj menda še tečejo določeni postopki na sodišču.

Bolj relevantno je pričevanje Stanka Vrečka s Ponikve, ki stoji za svojimi izjavami, toda očitno samo zato, ker z DSS in njegovim direktorjem za živo glavo noče imeti nobenega opravka več. Kar lahko razumemo, da je Gorečan v DSS res »strah in trepet«. V tem kontekstu tudi na Ministrstvo za delo naslovljeno pismo in tako rekoč plebiscitarna pisna podpora direktorju za »pošteno in korektno delo našega direktorja« nista najbolj prepričljiva. Če je Gorečan avtoritarnec, potem bi seveda vsakomur, ki ne bi bil med podpisniki, grozila usoda obeh glavnih medicinskih sester. Verjetno iz podobnih razlogov ostaja prikrita tudi »skupina, ki povzroča spore in spodjeda enotnost kolektiva«.

### Direktor DSS Gorečan je angažiran v Ribnici

Anonimka, ki smo jo v uredništvu ŠN prejeli prejšnji mesec, je bolj kot sama po sebi zanimiva zaradi Gorečanovega odgovora. Direktor ne zanika, da je prokurist Doma starejših Ribnica, samo zatrjuje, da ta njegova funkcija v ničemer ne škodi njegovi matični firmi.

Temu seveda lahko verjamemo, ali pa tudi ne. Če nič drugega, pomeni najmanj to, da direktor z vodenjem DSS ni polno zavzet in se poraja dvom, če si zasluži polno plačo. Gorečan dobesedno tudi ne zanika svojega sodelovanja v domnevem Seličevem poslu v Ribnici, kar sicer verjetno pravno ni sporno, kaže pa na to, da poskuša sedeti na dveh stolih, kar utegne biti etično sporno za oskrbovance šentjurskega doma, ker ti domnevajo, da jih direktor na ta način odira s cenami. Očitke o nameravani privatizaciji enote na Planini in o provizijah pri izvajalcih del v DSS je sicer treba jemati z rezervo, toda kljub temu zahtevajo veliko bolj transparenten odgovor, kot ga je dal Gorečan. Očitki, da se po domu vrtijo le izvajalci iz Dramelj (Etra, Žalujka) in Seličevega Elektro Buma, so kar dovolj opazni.

### Direktor Gorečan je lastnik doma v Ribnici

Toda pravo presenečenje šele sledi. Iz javnih podatkov Ajpesa izhaja, da je Branko Gorečan 100% lastnik družbe PEUSS d.o.o., podjetja za inženiring, upravljanje in storitve v socialni, PEUSS d.o.o. pa je 100% lastnik družbe RIVE d.o.o., ta pa je (bila) lastnica doma v Ribnici. Torej Gorečan ni le prokurist doma v Ribnici, temveč je tudi



njegov edini lastnik. Koliko denarja je Gorečan vložil v te poslovne transakcije, je težko reči, nekaj malega povejo podatki, da osnovni kapital družbe Rive znaša 400.000 €, osnovni kapital Peussa pa 10.000 €. Dom je novogradnja in naj bi bil eden največjih v Sloveniji, ima kapaciteto okrog 150 varovancev. Vrednost doma naj bi bila vsaj 2 milijona evrov. Družbo Rive d.o.o., ki sta jo ustanovila Občina Ribnica in Vegrad leta 2005, večinski investitor je bil Vegrad, naj bi konec leta 2009 na dražbi kupil Selič Anton, potem pa naj bi jo prodal Gorečanovi firmi Peuss. Po dosegljivih podatkih je bil Peuss d.o.o. vpisan v Sodni register 8. januarja letos, 11. februarja pa je vstopil v Rive d.o.o. kot lastnik.

### Ima DSS še verodostojnega direktorja?

Sodeč po podpori, ki mu jo plebiscitarno izkazujejo zaposleni, o tem ni dvoma, toda anonimni očitki, ki so že doslej leteli na njegov račun in so dobili še realnejšo osnovo, bodo sedaj še veliko bolj nevarno najedali njegovo karizmo korektnega vodje javnega zavoda DSS. Gorečan je nesporno legalno postal lastnik doma v Ribnici, kar ni sporno, toda le kdo mu bo verjel, da na račun tega svojega lastniškega projekta v resnici ne trpi javni zavod, da se očitane provizije od vzdrževalnih del v Šentjurju res ne pretakajo v njegov PEUSS, in da med službenim časom ne ureja poslov za Ribnico itd.? Direktor Rive d.o.o. je formalno še vedno Selič Anton, toda spet se zdi neverjetno, da bi se šentjurski trgovec in podjetnik dejansko ukvarjal z vodenjem doma starejših v Ribnici.

Še bolj delikaten bo odgovor na vprašanje, ki se bo takoj postavilo, kje je Gorečan dobil nekaj milijonov evrov?

Skratka, nad Brankom Gorečanom se zgrinjajo temni oblaki, ki jim bo težko kos kljub veliki podpori njegovih podanikov v DSS. Zadevo bosta slej ko prej morala vzeti v roke svet Zavoda DSS in Ministrstvo za delo ter odločiti, ali Gorečan še ima njuno zaupanje.

FK



## »Kanalščina« in županske volitve

V uredništvu ŠN smo dobili namig, da bosta JKP oziroma Občina letos podražila ceno odvajanja in čiščenja odpadnih voda kar za 200 %, toda novih cen ne bodo uveljavili takoj, temveč šele po jesenskih volitvah. Ve se, zakaj.

Kaj se dogaja in se še bo dogajalo s cenami komunalnih storitev, smo vprašali direktorja JKP Igorja Gorjupa.

G. Gorjup, je res, da nas čaka resna podražitev odvajanja in čiščenja komunalnih voda, t.i. kanalščina, da pa čakate na jesenske volitve, ker naj bi tako ustrezalo županu Tislu?



Avgusta leta 2008 je Ministrstvo za okolje in prostor sprejelo pravilnik o oblikovanju cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb za varstvo okolja, ki celovito ureja to področje, in v skladu s tem Pravilnikom uvajamo tudi nove cene odvajanja odpadnih voda oziroma »kanalščine«. Pravilnik je na eni strani uzakonil nov sistem plačevanja te komunalne storitve, na drugi strani pa tudi ureja plačevanje na novo uvedene storitve čiščenja odpadnih komunalnih voda v Občini Šentjur, kar je logična posledica že delujoče čistilne naprave. Bistvo uzakonjenih sprememb je, da se uvaja t.i. omrežnina, ki jo bodo pavšalno plačevala vsa gospodinjstva glede na dimenzijo vodovodnega priključka, za pol cole na primer 3,17 €/mesec. Poleg tega pavšala bo treba plačati še ceno storitve za odvajanje komunalnih odpadnih voda, ki pa bo odmerjena po količini porabljene vode. Ti ceni skupaj predstavljata povišanje za okrog 20%, pri mesečni porabi 16 m<sup>3</sup> pitne vode. Povsem nova storitev je čiščenje odpadnih voda v čistilni napravi. Cena zanjo bo spet sestavljena iz omrežnine (3,98 €/mesec) in cene za čiščenje odpadne vode (1,1 €/m<sup>3</sup>).

**In to skupaj znese porast za 200%?**

Ne, toliko ne, ker se znižujejo takse za onesnaževanje voda, toda še vseeno za okrog 100 %, pri mesečni porabi 16 m<sup>3</sup>.

**Nove cene pa bodo počakale do županskih volitev?**

Cene čiščenja bodo počakale do takrat, ko bo zaključeno poskusno obratovanje čistilne naprave, kar pa bo res enkrat v jeseni, strošek odvajanja odpadne vode in omrežnina pa je bil zaračunan že za mesec februar v letu 2010 v skladu z novim pravilnikom.

F. K.

## Kriza »mestnih« gasilcev

Če se gasilci, ki so po navadi samo oh in ah super, na svojem letnem zborovanju pogovarjajo o težavah, čeprav še vedno v rokavicah, mora biti kriza že kar resna. PGD Šentjur je po 136 letih obstoja zajadrlo v težave, nekaj se je celo šušljalo, da bi društvo razpadlo, ampak zaenkrat, tako smo slišali na njihovem občnem zboru, gre samo za zlobne govornice ob šanku.



V soboto 27. februarja se je v GD zbralo 51 članic in članov ter kar kakšnih 20 gostov, med njimi tudi občinska Korže in Tisel, kar seveda sploh ne kaže na »pogreb«. Poročili predsednika Branka Oseta in blagajničarke Slavice sta bili res malo bolj »otožni«. Težave, kot so blokiran račun, neplačan DDV, nepopolne ekipe na tekmovanjih, stanje na tekočem računu 1,05 evra, le 41 plačanih članarin, društvo brez potrebne zaščitne opreme, celo dihalnih aparatov niso dali testirati, povrhu vsega pa je brez javne obrazložitve nepreklicno odstopil dolgoletni poveljnik Danilo Matuš, so dovolj resni signali, pred katerimi si še zelo zagreti člani društva niso mogli zatiskati oči. Vse to so si povedali, niso pa povedali, kaj so vzroki te krize in kako se je mislijo lotiti. Zdi se, da

verbalni optimizem tako gasilcev kot občinskih mož in predsednika OGZ Cerkvenika in tudi leporečni Jani Kukovič na mestu novega poveljnika niso najboljše zagotovilo odločilnega preboja, zato se utegne zgoditi, da se bo kriza nadaljevala še kar nekaj let. Iz razprave, v kateri so spet govorili le funkcionarji in gostje, se ni dalo sklepati, kaj naj bi bilo v PGD Šentjur narobe.

PGD Šentjur je v lanskem letu imelo 14 intervencij, od tega 5 požarov poslopij, 3 gozdne požare ter 6 različnih manjših posegov. 110 gasilcev je gasilo 245 ur.

Lanski prihodki so znašali 39.000 €, od tega so prostovoljni prispevki krajanov (koledarji) znašali 15.000 €. Odhodki so bili za en evro manjši.

FK

## Gasilci z vedno več dodatnimi dejavnostmi

Predzadnjo februarso nedeljo so pri Gasilski zvezi Šentjur zaključili z drugim nadaljevalnim tečajem za gasilca. Opravilo ga je 43 tečajnic in tečajnikov.

Pri GZ Šentjur so z rokom do konca marca razpisali tudi poletni tabor gasilske mladine, ki se ga bo med 15. in 18. julijem v Osilnici lahko udeležilo 45 otrok.

K različnim zanimivim aktivnostim, ki jih organizirajo v okviru GZ, so prejšnji mesec dodali še prvo smučarsko tekmovanje, ki se ga je udeležilo 65 gasilcev.

V preteklih dveh mesecih je vseh ducat prostovoljnih gasilskih društev iz občin Dobje in Šentjur pripravilo občne zборе, v soboto pa se bodo sestali še na 55. občnem zboru GZ Šentjur, ki ga bo gostilo PGD Lokarje. Slednje letos praznuje 110-letnico, ki jo bodo slavili avgusta, ko jim bodo vročili srebrni znak civilne zaščite. V začetku marca je bronastega prejel predsednik GZŠ Janko Cerkvenik, zlat znak pa so na predlog Rdečega križa Slovenije podelili Štefanu Tislu.

br





ŠTARTALO JE GIBANJE ZA OBČINO ŠENTJUR

## »Odpravili bomo odločanje na raznih političnih kolegijih«

**Neuradne informacije, ki so prejšnji teden zaokrožile po Šentjurju, da se je na šentjurski politični sceni pojavila nova ekipa, so se izkazale za resnične. Ker se je že dolgo šušljalo, da občinska svetnika Robert Polnar in Marko Diaci pripravljata »protistrankarski« državni udar na ravni občine, sem govornice preveril kar pri g. Polnarju.**

### **G. Polnar, je torej nastopil dan D za šentjursko nestransko politiko?**

Da, Gibanje za občino Šentjur je ustanovljeno na ravni iniciativnega odbora, na terenu smo tudi že začeli z aktivnostmi – člani naše ekipe z osebnimi kontakti seznanjajo občane o naših namerah, formalno pa se bomo konstituirali v mesecu dni. Po dokončanju teh opravil bodo sledili javni nastopi.

### **Menda hodite po domovih in prepričujete občane? Ali to pomeni, da izključujete medije?**

Res je, da smo se odločili za osebne stike, pa ne zato, ker ne bi zaupali medijem, ampak predvsem zato, ker hočemo svojo drugačnost pokazati tudi v neposrednih kontaktih, se jasno predstaviti in tudi jasno odgovoriti na vsako vprašanje, s sogovorniki razjasniti vsako njihovo dilemo. Jim prisluhniti. Vemo pa tudi, da je v Šentjurju doseg medijev zelo omejen. Seveda, tudi mediji boste prišli na svoj račun, ko bo čas.

### **Kdo predstavlja Gibanje za občino Šentjur?**

Trenutno sem formalno to jaz kot predsednik iniciativnega odbora, za menoj pa stoji okrog 30 somišljenikov, ki so pripravljene storiti nekaj več za bolj zdrav razvoj naše občanske skupnosti. Že nekaj časa smo se dobivali na neformalnih debatah, iz katerih je vzniknila ideja, pravzaprav potreba, da z lastno dejavnostjo poskusimo nekaj spremeniti. Ne bi govoril o imenih, ker zadeva še ni tako daleč.

### **Bili ste dolgoletni »pravoverni« član LDS, zakaj zdaj ta »salto mortale«?**

Razlogi so preprosti. Strankarska politika na lokalni ravni se je do kraja

kompromitirala, dolgo sem bil v tej politiki in sem lahko dodobra spoznal, da se je strankarstvo zreduciralo na osebne interese voditeljev in da v vodenje občine na ta način ni mogoče pripeljati za razvoj potrebnih idej in energije. Tako kot večina občanov tudi jaz strankam enostavno več ne verjamem. Od 16. februarja nisem več član LDS, sem pa polno aktiven v iniciativnem odboru Gibanja za občino Šentjur.

### **Borite se za politično participacijo v občinskem svetu, nastopate kot nestransko gibanje, vodite pa ga očitno donedavni strankarski ljudje. Mislite, da boste za volivce dovolj verodostojni?**

Se zavedamo te nevarnosti, zato smo se tudi odločili za neposredne stike z občani, da bomo lahko ljudem prepričljivo predstavili svoje cilje in namere. Res je, da je bila večina članov iniciativnega odbora tako ali drugače politično aktivna, bolje rečeno, je še družbeno aktivna, in prav ob tej angažiranosti so spoznali sprenevedavost občinskih političnih veljakov, en obraz v javnosti, drugega na interesnih srečanjih, tretjega pri odločanju v občinskem svetu in tako naprej.

### **Bo Gibanje imelo tudi županskega kandidata? Kdo bo to?**

Naš cilj bo dosežen, če bomo osvojili ključna mesta v občinski politiki, to pa županska funkcija vsekakor je. Za župana bo kandidiral Marko Diaci, ki je v šentjurski občini uveljavljeno politično ime.

**Preden vas vprašam za bistvene poteze vašega načrta, s katerim nameravate osvojiti srca šentjurskih volivcev, bi le bilo vendarle potrebno pogledati, kaj so poleg splošne strankam nenaklonjene**

### **klime konkretni šentjurski vsebinski vzroki vašega »upora«?**

Želim biti popolnoma jasen in nedvoumen, nagovarjali bomo razum in ne src volivk in volivcev. Srce je lahko zapeljati, razum težje. Če naša razmišljanja, če hočete, naša drugačna ponudba pri upravljanju občinskih zadev ne bodo dobili podpore, bomo to sprejeli kot normalno dejstvo. Mandata za vodenje občine nočemo dobiti na podlagi dobrikanja in prilizovalne kupljivosti. Oblast sama po sebi ni naš cilj, je le sredstvo za doseganje nujno potrebnih razvojnih sprememb. V Gibanju se v načelu ne nameravamo iti t.i. negativne kampanje, večjo težo bomo polagali na svojo drugačnost in svoje načrte, toda vsaj okvirnim ocenam neposredne preteklosti se vsaj jaz osebno ne nameravam povsem izogniti. Moja kritika je prvenstveno usmerjena v to, da si je župan Tisel z znanim trgovanjem med strankami na začetku mandata zagotovil udobno večino, ki ni nikogar več vzpodbujala k dobremu vladanju. V Tislovem mandatu argumenti niso šтели nič, vsa modrost je ostala skoncentrirana v molčeči večini 14 glasov. Tako župan kot podžupani so plačo dobivali drugje, na Občino pa so le hodili po solidne honorarje za svoje šušmarjenje, prizadevno so izgubljali boj za dobrobit občanov, pred javno koristjo so predpostavljali osebne interese. Končni rezultat je popolna odsotnost celovitega strateškega vodenja občine, »fevdalizacija« določenih področij, kot so javno naročila, Ljudska univerza, RK, šport ..., relativno draga in neučinkovita občinska uprava, neracionalne investicije, enormno zadolževanje občine, na konkretni ravni pa afere, kot so »Erika Kosi«, »Ipavčeva 17«, »Odbojgarsko igrišče« itd.

Seveda se je v dveh Tislovih mandatih



tudi veliko naredilo, vprašanje pa je, za kakšno ceno in za čigav denar. 80% občinskega proračuna predstavljajo državna sredstva, skoraj vso razliko do 100% predstavljajo sredstva za EU projekte in krediti, le nekaj malega je prišlo iz lastnih občinskih virov. Obstoječa občinska garnitura je v glavnem improvizirala in zapravljala.

### Kar grda ocena. Lahko v nekaj stavkih nakažete, kako se bi vladanja lotilo Gibanje za občino Šentjur?

Teško je to povedati v nekaj stavkih, zato bom le suhoparno naštel nekaj osrednjih točk našega programa. Osnova je profesionalno in racionalno upravljanje občine. Občine ne more voditi človek, ki ga v županski pisarni praktično ni, ker je poslanec, operativni zdravnik, predsednik RK in še kaj, v njegovem imenu pa se cufajo za proračunske denarje trije podžupani en pooblaščenec. Vse je treba delati pregledno, v kali zatreti strankarsko trgovanje in t.i. fevdalizacijo občinskega vodenja. Zagotoviti je potrebno takšne pogoje, da ne bo Občina prvi in skoraj edini investitor. Nujno bo potrebno povečati proračunske prihodke in racionalizirati odhodke ... Konkretne programe bomo sprejemali le ob najširšem konsenzu občank in občanov, po odprti javni razpravi, ki se bo zaključila z razpravo o vsakoletnem proračunu v Občinskem svetu. Odločanje na raznih političnih kolegijih, pod pritiskom takšnih ali drugačnih vplivnežev, bomo odpravili.

### Se kar strinjam, toda kako vse to speljati? Kako na primer povečati proračunske prihodke?

Predvsem si je treba na začetku javno postaviti merljive cilje ter nato določiti pota, kako priti do njih. To bomo v našem programu naredili in s tem bodo volivci seznanjeni pred volitvami in nas bodo po volitvah lahko držali za besedo. Za povečanje proračunskih prihodkov v resnici nimamo velikih možnosti, toda tem, kjer te možnosti so, je treba iti na polno. Sam vidim še največ možnosti pri kapitalskih prihodkih, prometu z zemljišči in ne nazadnje, kar se sliši paradoksalno, pri znižanju komunalnega prispevka. Sedanji predlog komunalnega prispevka je tako napet, da se nam lahko zgodi, da bomo ostali brez investitorjev. Ampak res ne bi že sedaj na začetku preveč govoril, ker nekaterih stvari še nismo dorekli. Kot sem že povedal, naše ideje in poglede preverjamo v neposrednih osebnih kontaktih, ko hodimo od hiše do hiše, in v stikih s strokovnjaki, ki so zrasli v teh krajih, pa so kruh našli drugje, a jim lokalni oblastniki doslej niso znali ali pa hoteli prisluhniti.

F. K.

## POGOVOR V MLADINSKEM INKUBATORJU

# Anarhizem kot rešitev

V soboto 13. marca zvečer, ko je tako rekoč vsa »odrasla« šentjurska elita v hruševski športni dvorani spremljala domače košarkarje, ki so »pohodili« ekipo Geoplin Slovana iz Ljubljane, je v mično urejeni predavalnici Mladinskega inkubatorja skupina mladih (18 fantov in dve puncici) »reševala človeštvo«.



Protagonist dogodka je bil (študent?) David Novak. On je bil žal tudi edini, ki je imel ime in priimek, vsi drugi diskutanti, ki se med seboj verjetno poznajo, so z izjemo Vuljota zame (in za šentjursko javnost) ostali anonimni. Pa je škoda, ker bi marsikateri iskri misli veljalo dodati avtorja.

Novak je temeljito pripravil svoj »performans«, ga obogatil z zgodovino anarhizma, številnimi podatki, ilustracijami in kratkimi filmi. Vsega je bilo toliko, da je zmanjkalo časa za razpravo. Vsake toliko se je sicer debata razvila, a je praviloma kaj hitro ugasnila, ker razpravljavci niso imeli pravega sogovornika, ki bi lahko suvereno obvladoval predstavljene miselne provokacije. Nesporno je bilo, da David in tudi večina razpravljavcev simpatizira z idejo anarhizma, toda ne čisto zares, temveč tako bolj na neškodljivi debatni ravni. V bistvu so bile postavljene nekatere dobre izhodiščne diagnoze naše družbene patologije, druge pa so bile v jedru zgrešene. Misel, da smo ljudje v osnovi dobri in da šele civilizacija ustvarja problematične odnose, se mi že zdi povsem sprta z realnostjo. Iz te trditve izhajajoče rešitve v smeri, ki jo nakazuje anarhistična filozofija, so nujno več ali manj popolna utopija. Razsuta sedanost, ki jo karakterizirajo tiranija nadnacionalk, kapitalizem, dirka za dobičkom, potrošništvo, industrijska živinoreja, bolne družbene in oblastne inštitucije itd., po drugi strani pa samoumevno sprejemanje na primer odlično tehnično opremljene in ogrete predavalnice, ki jo nudi občina, ali pa bolnišnico in poln supermarket za prvim

vogalom ..., to ne gre skupaj. Pravzaprav nihče ni znal prepričljivo razložiti, zakaj bi odprava formalne hierarhije v družbi ter posledično razsulo sodobne »pokvarjene« družbe in v končni fazi vrnitev v predzgodovinsko enakost, morda tudi na ravni primitivne samooskrbe in golote, ustvarila družbo moralnih in etičnih pravil. Res je sicer, da nekatere družbene in verske skupnosti (na primer ameriški amiši in naše Jehove priče) prakticirajo tovrstne radikalne prakse, Jehove priče na primer čakajo na Božje kraljestvo na zemlji, ki obljublja nekaj podobnega kot utopični anarhizem, toda prav nič ne kaže, da bi človeštvo drlo za njimi.

Kljub temu mi je večer v Mladinskem inkubatorju (Kaj neki ima skupnega z anarhizmom?) prijetno popestril dan. Tisti, ki mislijo, da so mladi nori le na šport, zabavo, drogo, se očitno zelo motijo. Je pa nesporno, da se ubadajo z resnimi eksistenčnimi in vrednostnimi problemi in da je simpatiziranje z idejami anarhizma znamenje hudega nezaupanja v obstoječe družbene inštitucije in posledica občutka, da je nemogoče kar koli spremeniti. Ne nazadnje na to kaže tudi odgovor Davida Novaka na vprašanje, kako on izživlja svoj anarhizem. Dejal je, da z vsakodnevnim zavračanjem sistema, tudi tako, da nikoli ne gre na volitve, »ker je škoda tiste nedelje za takšne brezveznosti. Sicer pa sem to predavanje o anarhizmu pripravil, ker nimam šihata, pa lahko delam vsaj to«.

FK



## Teče Alposu voda v grlo?

Prejšnji teden se je po Šentjurju razširila alarmantna vest, da Alposu grozi stečaj, ali da je celo tik pred stečajem. Ker bi kolaps Alposa pomenil velik udarec za Šentjur, smo poskušali čim prej dobiti uradne informacije pri upravi, a se nam ni izšlo. Do napovedi stečaja sicer ni prišlo, toda še vedno ni znano, ali je nevarnost že mimo.

Kaj se v Alposu v resnici dogaja, je seveda nemogoče reči, kajti vse informacijske pipice so tesno zaprte, delavci iz proizvodnje pa so lahko le vir nepotrjenih govoric. Znano je le, da je tudi delo v Cevarni, ki je doslej bila najbolj vitalen del Alposa, skoraj povsem zamrlo, veliko delavcev naj bi delalo s skrajšanim delovnim časom, veliko pa naj bi jih bilo tudi doma na čakanju. Toda vzrok tega zastoja naj bi ne bilo le kritično stanje cevarstva na evropskem tržišču, temveč predvsem likvidnostne težave, ki Alposu onemogočajo dostop do surovin. Zanimivo je, da se kot glavni krivec nezavidljivega stanja v Alposu ne omenja generalni direktor Bevc, temveč izključno le vodja marketinga Stane Flander. Slednje je seveda lahko tudi samo posledica »fovšljivih« namigovanj o možnem pretakanju Alposovih sredstev v Asparo.

Kot smo neuradno izvedeli, se usoda Alposa rešuje v bankah, v prvi vrsti v »državni« Ljubljanski banki. Iztekel naj bi se rok vračila okrog 120 milijonov € raznih kreditov, ki pa jih Alpos v tem kriznem času ni sposoben vrniti, zato se jih trudi reprogramirati in pod ugodnejšimi pogoji pridobiti tudi nove. Kako so se pogajanja izšla, ni znano, največ pa naj bi bilo odvisno od odločitve lastnikov oziroma njihovih predstavnikov v Nadzornem svetu. Če so le-ti ugotovili, da obstaja realna verjetnost, da se bo Alpos pobral in je v stanju dolgove povrniti, potem je obstoj Alposa do nadaljnjega zagotovljen. Toda če bo gospodarska depresija po Evropi še dolgo razsajala, se utegne Alpos spet kaj kmalu znajti tam, kjer naj bi bil prejšnji teden. Na robu.

F. K.

## “Med državo, policisti in neonacisti iščemo svoje pravice”



Zelo zanimivo postane vprašanje migracij, če pogledamo odnos Slovenije do bivših republik Jugoslavije. Nekoč s(mo) pravili: >Bratstvo in enotnost!< Danes je to povsem izkoriščevalski odnos.

Koliko je (bilo) primerov, ko delavci niso dobili plač, ne vem, sem pa po spletu okoliščin prisostvoval pri enem zadnjih (na žalost gotovo ne tudi zadnjem). Gre za kočevske delavce iz Bosne in Hercegovine, ki so delali pri podjetju Prenova (ironija) podjetnika Perkovića. Ta popolni primer kapitalističnega brezobrazneža jim je dolžan plače za leto in pol! In to 141 delavcem! Kaj se je v resnici zgodilo, je to, da jih je par mesecev, preden bi izpolnili pogoje, preposto odpustil in se skrila. V tej situaciji jih je kar 130 obupalo in se vrnilo domov, le 11 od njih pa se je odločilo poiskati pravico, in to z gladovno stavko.

Socialni center Rog in Nevidni delavci sveta smo v tej krizni situaciji odšli v Kočevje, kjer so se pogovorili in se dogovorili, da odidejo v Ljubljano, kjer se bodo poskušali spogajati z ministrom za delo, družino in socialne zadeve Ivanom Svetlikom. 7. marca je stekla peticija, ki je na strani [www.njetwork.org](http://www.njetwork.org) (kot tudi druge novice, o katerih etablirani mediji ne poročajo). 9. marca ob 12.00 so se pogajanja začela. Naša zahteva je bila, da država sprejme odgovornost za nastalo situacijo in izplača dolgove, ki jih nato naj sama izterja. Pred ministrstvom je medtem potekal mirni shod z govori in transparenti, kar je zmotilo (malo bolj) nekega neonacista, ki je transparent hotel uničiti (kako hecno-grozno je, ko nekoga slišiš reči Heil Hitler in ga vidiš salutirati Fuhrerju - o čemer smo prvič slišali od dedkov in babic, se še vedno dogajal!), vendar je uspelo policiji omahljivo posredovati, večkrat. Čez 2 uri so se pogajanja končala, neuspešno, saj ministrstvo ni ponudilo nič, kar že ne bi bilo, tj. brezplačno pravno pomoč, rdeči križ in osebna delovna dovoljenja (za vse to so že izpolnili pogoje).

Na zahtevo, da država sprejme odgovornost za nastalo situacijo in poravnava dolgove in jih nato izterja, so odgovorili, da se ne čutijo odgovorni. Kako le ne, ko pa so prav državne službe (me res zanima, kdo točno ...) napisale to diskriminatorno zakonodajo?

Torej ni nič narobe z njo?! Spričo takšnega cinizma so se delavci odločili nadaljevati gladovno stavko, ki je trajala že 9 dni. Socialni center Rog in Nevidni delavci sveta smo zato sklenili, da če država ne sprejme ponudbe, ki bi končala gladovno stavko delavcev, zasedemo ministrstvo, torej vzamemo nazaj, kar pripada ljudem, dokler država spet ne spozna, naj SLUŽI ljudem in naj ne podpira samo kapitaliste, izkoriščevalce (denar je dala bankam, podjetjem, kaj pa ljudem?, razen seveda minimalne plače, ki pa bi se morale že zdavnaj zvišati ...). (Si lahko predstavljate milijonsko nagrado Kramarja - kakšno zakonodajo res imamo?!). Etablirani mediji pa so to potezo prikazali kot poskus vdora, študentskega vandalizma, in pozabili omeniti, da smo prav mi omogočili pogajanja in da nismo le študenti. Sama akcija je bila zastavljena širše, in to je začeti spreminjati pravno in socialno država v smeri, da bi nekoč to tudi resnično bila, na začetku s spremembo obstoječe zakonodaje.

Poskus zasedbe je bil neuspešen - na eni strani nas je zaustavila policija, na drugem vhodu pa se je zbralo 8 neonacistov (vmes so tudi izobesili svojo zastavo), ki pa smo jih raje pustili pri miru (v istem poslopju imajo trgovino z oblačili, ki je nekakšno zbirališče in afirmativni prostor). Zahtevali smo le, naj policija umakne zastavo (za kar so morali dobiti ukaz - a so naši policisti vedno večji roboti?). Čeravno nam ni uspelo, smo takoj naredili naslednji korak - dobili smo zagotovilo, da delavci lahko prespijo v poslopju in bodo imeli policijsko varstvo ter zadosti tekočine ter spalk in odej. Nato so iz ministrstva sporočili, da lahko delavci prespijo nekje na ministrstvu za gospodarstvu, kar je zopet po eni strani cinično in pragmatično, po drugi strani pa vseeno boljše kot spanje na hodniku. Naslednji dan so se pogajanja nadaljevala, prišla sta še predstavnik iz sindikata.

Sreda 10. marca pa je prinesla zgodovinski uspeh, presenečenje. Ministrstvo in sindikat, ki še nikoli do zdaj v samostojni Sloveniji nista tega storila, sta ponudila pomoč vsak v višini 226 evrov (ki jo bodo prejeli do prve plače), obvezo, da se najde nov delodajalec in da se jim priskrbi novo prebivališče (čemur so se na ministrstvu prej še posebej izmikali). Izgleda, da so na ministrstvu in sindikatu premislili situacijo znova in sklenili ravnati bolj humano, delavci pa so se odločili prenehati z že 10 dni trajajočo gladovno stavko. Prav tako so se s sindikatom dogovorili o sodelovanju v postopku pravne izterjatve dolgov neizplačila plač.

Na to lahko gledamo kot na uspeh, vendar v teh časih je to le dobljena bitka, še zdaleč

### ATECONIA

Davčna hiša d.o.o.

Urejeno računovodstvo je pogoj za pravilne poslovne odločitve.

Nudimo vam vse vrste računovodskih storitev: knjiženje poslovnih dogodkov, obračuni plač, obračuni DDV, zaključni računi.

[www.ateconia.si](http://www.ateconia.si)



ne vojna. Še veliko (preveč) je ljudi, ki prav tako čakajo na rešitev svojih problemov, že leta in desetletja (revni, prekerni delavci, upokojenci, homoseksualci, Romi, ...). Pomembno je, da se gre v pravo smer (za vse nas) in se postopoma začne spreminjati naša družbena ureditev, ki je de facto nepravilna.

Problemi so kompleksni in zakomplicirani, vendar vse se da rešiti. Treba se je resnično vprašati, če želimo živeti v takšnem svetu. Potrebno je korenito prevrednotenje in sistematična analiza vseh problemov. Potrebno se je informirati in nato aktivirati na podlagi dejstev in boljših alternativ. Vendar glavni problem ostaja: državni aparat je preveč birokratski in skorumpiran, o kapitalistih je škoda izgubljati besede (dobri podjetniki so stvar zase), religijske institucije že dolgo niso več resnično humanistične ... Nujno je, da iznajdemo nov sistem, z novimi strategijami razvoja za vse ljudi (Kosovel je v enem izmed svojih spisov uporabil besedno zvezo: humanistično gospodarstvo).

Po osamosvojitvi s(m)o predolgo (da smo sploh) gojili prazno upanje o novi, dobri, Sloveniji ... Te sanje so nam uničili politiki in kapitalisti, ki strumno sodelujejo, in mislim še na vse druge, kajti kot piše Foucault v Oblastvednost-subjekt: »Oblast se multi(a)plicira skozi vednost, nosilci nje pa so subjekti. Ko ne bo več dostopa do prave vednosti, bodo subjekti za vedno izgubljeni, oblast pa zmagoslavna. Vendar uničili smo si jih tudi sami, ker je dejstvo, da smo edino mi ljudje tisti, ki lahko spremenimo kaj na boljše. sLOVENija je postala ZLOVENija. Torej kaj hočemo? Kaj bomo naredili?

V Socialnem centru Rog in Nevidni delavci sveta bomo nadaljevali akcijo sodelovanja z delavci in poskušali aktivirati čim več delavcev, mladih, v bistvu vse ljudi, da se postavijo za svoje pravice in se s skupnimi močmi in alternativami, nadalje borimo za naše pravice, ZA BOLJŠI, SVOBODNI SVET VSEH (DOBRIH)!

Mitja Šega

## ANALIZIRAMO

(4. nadaljevanje)

Franc Kovač



### Po sledeh »zaštrikane« šentjurske politike

Imel sem zoprn občutek krivde, da sem si v prejšnji številki ŠN le malo preveč olajšal dušo na račun kritike šentjurskega strankarstva. Četudi bi bilo res vse tako črno, kot se mi je zapisalo, je vendarle tu opravičilo, da tudi v sosednjih občinah ni nič bolje. Pa pri tem ne mislim na Dobje, Kozje in podobno kategorijo mini občin, ki že zaradi svoje majhnosti in kadrovske omejenosti ne morejo funkcionirati strankarsko zdravo, temveč na primer kar na knežje mesto Celje, ki se podobno kot mi »duši v svojem soku«. Toda med tem se je zgodila dobesedno šokantna letna konferenca nesporno najmočnejše šentjurske stranke SDS, bila je celo volilna, ki me je odvezala občutka krivde. SDS je nazorno pokazala, da so moje črne misli še kako osnovane, če ne celo še preveč optimistične.

#### Letna konferenca politične stranke kot ritual

Moram povedati, da podobno kot vse šentjurske stranke, tudi SDS ne vabi medijev na svoje shode, za njihovo konferenco sem zvedel slučajno. Ven me niso vrgli (kot to običajno prakticira »Gobčev« občinski Nadzorni odbor), predsednik Korže me je nasprotno prijazno pozdravil in povabil na večerjo. V tem pogledu je bila do nedavnega še najbolj »javna« LDS, toda zadnji dve leti se tudi eldesovci bolje počutijo za nekoliko priprtimi vrati.

Prvo prijetno presenečenje: Lesjakova gostilna v Glinci je tako rekoč pokala po šivih. Za lepo pogrnenimi omizji se je gnetlo blizu 100 članov SDS z vseh koncev občine, kar je z ozirom na slabo vreme predstavljalo res izjemno množico. Mislim, da v Šentjurju ni stranke, ki bi na svojo letno konferenco lahko privabila takšno množico. Med navzočimi je bilo tudi nekaj poznanih funkcionarjev KS (Pušnik s Ponikve, Lubej z Gorbelnega...), intelektualk (magistri Šuster Močnikova in Budiševa, direktorica LU Jelka Godec...), toda nikogar z Občine, tudi župana ne, ali drugih gostov. Pričakoval sem kakšno ugledno osebnost iz Ljubljane, prišel pa je le g. Homan, ki je zgolj 2.liga. Himno SDS so sicer člani tako kot se spodobi počastili stoje, toda vsi, z vodstvom na čelu, obrnjeni proti šanku in v stran od zastave, kar sicer ni lepo in prav, ni pa še nič usodnega.

Konferenco je tako kot vse dosedanje »Koržetove« konference vodil Alojz Modic, ki se ničesar bolj ne boji kot polemične razprave. Tudi tokrat je že takoj na začetku napovedal, da ne bo dovolil zapletov in da pričakuje, da bo v eni uri vsega konec. In tako je res tudi bilo. Poročila predsednika Koržeta (volilni rezultati, osvojene strankarske funkcije na občini in v Ljubljani, številko sej...), predsednika mladinskega in predsednice ženskega odbora Rezarja in Mire Jazbec niso prinesla prav nič omembe vrednega. Finančno poročilo tajnika Ludvika Žafrana je bilo obetavno – če sem prav razumel,

okrog 15 000 € na strankinem računu in računu svetniške skupine, praktično vse iz občinskega proračuna. Koliko članarin je plačanih in če so neplačniki lahko tudi glasovali (kot je to bilo na nekaterih izrednih zborih SDS), nismo zvedeli. Ven vsekakor niso nagnali nikogar. Razprave ni bilo, nobene kritike, nobene vizije, vse roke so bile složne za vse, tudi za zaprte kandidacijske liste in javne volitve. Normalno, da je bilo zborovanje hitro in »uspešno« zaključeno.

#### Demokracija z zaprtimi kandidacijskimi listami in javnimi volitvami?

V strankarski demokraciji je možna, ni pa simpatična in še manj dobra. Teoretično je seveda možno, da je trenutno vodstvo šentjurske SDS idealno, da v nobenem primeru ne more biti boljše, zato ga članstvo soglasno in v vsem polno podpira. Na praktični ravni je seveda veliko bolj realna manj simpatična opcija, namreč da vodstvo spretno manipulira s svojimi pasivnimi člani. Gre za iz naše zgodovine dobro znano prakso t.i. demokracijskega centralizma: vodja ima vizijo, sam si izbere ustrezne pomočnike, ki mu jo bodo uslužno pomagali uresničiti, baza pa je za, ker ne vidi možnosti, kako bi kaj spremenila. Ali pa pragmatično računa na »drobtinice z bogatinove mize«. Na določeni stopnji družbenega razvoja je takšen »prosvetljeni absolutizem« morda celo prava stvar, lep primer je Titova Jugoslavija, ki je skoraj 50 let dobro funkcionirala na tej osnovi. Postavlja se vprašanje, ali je Šentjur danes še v tej preddemokracijski fazi in ali takšen tip politike odgovarja našim družbenim odnosom? Uspešnost »Koržetove« SDS že kaže na to možnost. S tem dodatkom, da se Korže očitno zaveda, da tudi za šentjurske razmere nima dovolj janševskih voditeljskih sposobnosti »absolutnega prosvetljenega vladarja« in se raje bolj varno »šlepa« za veliko bolj atraktivnim Tislom. Ta »šleperski« sistem pri nas funkcionira očitno razmeroma dobro, zato ga nesramežljivo prakticirajo tudi druge naše stranke vključno z LDS in SD. Končni rezultat te pragmatične politike je šentjurski tip demokracije brez opozicije, o katerem sem razmišljal v prejšnji številki ŠN, z vsemi vzporednimi posledicami od slabe učinkovitosti do koruptivnosti.

Volilna konferenca SDS po svoje kaže, da smo že zajadrali v začarani krog, ki utegne v doglednem času pripeljati do resnih družbenih napetosti: zaupanje volivcev v oblast (politike – stranke) usiha, volivcev strankarske elite volivce ne upoštevajo, preventivno se zapirajo v svoje strankarske inštitucije, posledično jih volivci še bolj odklanjajo... in tako naprej do točke, ko ta sistem navidezne demokracije začne resno najedati celotno družbeno strukturo. Le ta v uspešnih demokratičnih družbah nesporno temelji na zaupanju.

(se nadaljuje)





## »Sekspress« ali seksi kreativnost na Šentjurskem

Tudi tokrat so mladi pod idejnim vodjo Vidom Slane ustvarili produkcijo iz številnih umetniških zvrsti in jo povezano z rdečo nitjo »spolnost in izraz« postavili na oder v domačem Kulturnem domu. Težko bi bilo in je bilo parirati poletnemu presežku španskega večera, pa vendar je bilo vsaj dobro, če ni moglo biti najboljše ... Organizira ŠKMŠ, prost vstop, od pomembnežev v občinstvu in nepripravljen na odru, a vendar kot vedno na vse pripravljen, župan Štefan Tisel.

Ideja je bila dobra, priča smo celo zelo posrečeni novi skovanki »sekspress«. Po moji interpretaciji po domače pomeni svež pristop k motiviranju mladeži v kreativnost, in sicer z vabo, ki se nanjo z veseljem pripne vsakdo – s seksom. V lični mali knjižici z istoimenskim naslovom, kjer so objavljeni produkti literarnih delavnic pod mentorstvom Milana Djakovića in dva zanimiva intervjuja – z domačo literarno legendo Vučkovicem in malo manj znanim nedomačim Vilijem Ravnjakom. Oba med drugim razsvetljujeta vsebinski vidik sekspresa in pomena besede same, pa tudi sicer sta vredna prebranja. O pesmih in o prozi ne bom sodila, navsezadnje sem celo sama prispevala košček, za katerega nisem več prepričana, da je sovpadel z namenom ...

O literarnem deležu sekspresa je Milan Djaković povedal: »Dobil sem temo, sekspress, in ker je bilo premalo število udeležencev delavnic, sem spremenil prvotni načrt oziroma ga dopolnil z nekakšno spletno različico. Na srečanjih smo iskali ideje, debatirali, rezultate debat in osnutke literarnih izdelkov pa sem dobival preko spleta, jih prebiral, pokomentiral, predlagal možne izboljšave in tako naprej. Ideja je bila podobna poteku tečajev kreativnega pisanja, vendar so okoliščine proizvedle malce drugačen način dela. Vseeno moram reči, da smo se na srečanjih imeli dobro in bili kljub malemu številu udeležencev dovolj produktivni, tako da smo na koncu le zbrali kvalitetne izdelke in jih izdali v knjižici z istoimenskim naslovom. Po mojem kriteriju bi bilo sicer potrebno več urejanja, kot ga je dejansko bilo, pa vendar je dobro izpadlo. Škoda, da nismo pravočasno izbrali drugačen, boljši pristop, ki bi privabil več mladih k sodelovanju – to bomo poskusili uresničiti v prihodnje ...«

Plesalke so sekspress odplesale tudi v navezi s poezijo, za Šentjur nič več revolucionarni po tovrstnih uspešnih poskusih Katke Jenšterle ... O tem njihova mentorica Maja Ratej: »Tema sExpressa, torej seksualnost, je bila precej kompleksna in težko

realno upovedljiva v tako kratkem času, kolikor so nam ga omogočale delavnice. Zato sem se je na plesnih delavnicah lotila skozi prizmo polarnosti, ki je neke vrste odraz in obenem tudi hranilo seksualnosti. Polarnost torej kot sprevid lastnega pola in obenem edini možen način komunikacije in sožitja z drugim polom. Prav to smo spoznavali na delavnicah modernega, izraznega plesa, pri katerih smo na specifičen način prihajali v dialog z našim telesom, spoznavali njegovo mesto v prostoru ter njegovo moč v izražanju. V plesnih točkah smo skušali predstaviti večplastnost človekove mentalitete, njegovega delovanja v odnosu ter pri lastnem izrazu. Od odkritja našega prvinskega, še-ne oblikovanega ženskega pola v prvi plesni točki smo v nekoliko zahtevnejši gibalni kombinaciji v nadaljevanju skušali predstaviti in dojeti ta naš pol kot nekoliko bolj prefinjeno izoblikovan in v jasnejšem dialogu z drugim polom. Da je gib mogoče v neko bolj subtilno govorico združiti tudi s poezijo, pa smo dokazali z improvizacijo, nastala na podlagi poezije.«

Zelo so presenetili »muzičarji« z Matjažem Jagrom na čelu, za moj okus so bili najboljši del predstave, in sicer so manevrirali z orfovimi glasbili, pri čemer je bil izbor pesmi čista desetka ... Skeči so nas kot ponavadi poskušali nasmejati in jim je večinoma uspelo, v predverju so bili razstavljeni izdelki z likovnih delavnic mentorice Nike Jazbec, nekateri zelo dobri, vsaj kar se plakatov tiče pa žal nedorasli in brez posebnega sporočila.

V vse to po mojem okusu in pričakovanjih ni pasalo preveč »voditeljsko« voditeljstvo povezovalke, še manj pa reklamni material, ki je bil hvalisav kot politični pred volitvami, vsebinsko pa predvsem »časjemajoč« in prazen ... Kajpak je mlada kreativnost v vsakem primeru svojska in zeželena, tako da kot vedno kličemo po še.

E. K., foto : Gašper Gobec

## Ali bo Šentjur postal radijsko mesto?

Dokončnega odgovora na to vprašanje v trenutku redakcije še ni moč podati, a skoraj zagotovo se glavnina dejavnosti Radia Štajerski val (naprej: RŠV) seli iz matičnega Šmarja pri Jelšah, kjer je leta 1953 pričela delovati prva lokalna radijska postaja v Sloveniji. Kot najbolj resno novo lokacijo »generalštaba« se omenja Šentjur, ki bi tako desetletje po prvih poskusih prišel do radijske postaje.

Nekdanji Radio Šmarje so privatizirali leta 2002. Večinski delež, in sicer po 26,4 % imata, direktor radia Damjan Gobec in podjetnik Roman Moškotevc, ki je nekaj let prej bil uspešen pri pridobivanju frekvence 99,3 MhZ za katero so se potegovale tudi Šentjurske novice.

Gobec se je za prostore v Šentjurju zanimal že v preteklosti, kar izvira iz spora s Knjižnico Šmarje pri Jelšah. Ta je na podlagi zahteve šmarskih občinskih svetnikov z letom 2007 zahtevala, da bi moral RŠV plačevati najemnino. Knjižnica, kjer je direktor šmarski župan Jože Čakš, je dobila sodni spor, Gobec pa se je v postopku skliceval

na odločitev šmarske krajevne skupnosti izpred desetletja, kjer so RŠV obljubljali nemotene pogoje za delovanje. Spor med RŠV in šmarsko občino, ki na RŠV sicer precej oglašuje in pripomore pri nekaterih večjih prireditvah, se je odrazil tudi v nekaj časa trajajočem zmanjšanem poročanju o dogajanju v kraju pod Jelšingradom. Vsekakor je dejstvo, da je vodstvo RŠV najemodajalcem posredovalo pisno odpoved najema prostorov na lokaciji v šmarskem kulturnem domu. Tako jim v Šmarju ostaja manjši del prostorov v sosednji stavbi in prostori na Rogaški cesti, kjer naj delovalo šmarsko dopisništvo.

Po poročanju spletnega portala Kozjansko.info, ki zgodbo podrobno spremlja, naj bi RŠV lani posloval z veliko izgubo, obetalo pa naj bi se precejšnje klestenje pri sodelavcih. Moškotevc je za prej omenjeni portal povedal, da nikakor ne gre za selitev, ampak naj bi z dopisništvom predvsem okrepili poročanje o Šentjurskem, ki je pomembno zaledje za RŠV.

Boj radijskih postaj za poslušalce s Šentjurskega je hud, vendar nikoli doslej naše območje ni imelo dopisništva, pa tudi intenzivnost novinarskega pokrivanja precej variira.

br



## »Od danes delam manj in študiram manj«

Zaključek okrogle mize o ukinjanju študentskega dela, ki je bila v petek 5. marca v skupščinski dvorani, je bil domala soglasen: vsi navzoči so podprli študentsko delo, ki pa naj bi bilo le malo bolj regulirano oziroma nadzorovano. Študentski funkcionarji in tisti za predsedujočim omizjem v polno, predstavniki strank z rahlimi zadržki, dva neštudentska razpravljavca iz avditorija se nista določneje opredelila, deseterica navzočih študentov pa je bila modro tiho. Potem ko sva proti koncu debate dobila besedo Bogdan Rahten, ki je navedel kar nekaj tehtnih pomislekov, in jaz, ki sem si drznil povedati, da je študentsko delo, kot ga poznam, anomalija, ki jo je treba odpraviti, je za začetek debate bilo res že prepozno.

Uvodne informacije voditeljice **Saše Rečnik:**



22% študentov in dijakov dobiva povprečno 175 € državne štipendije, 10 milijonov € za štipendije namenjenega državnega denarja je ostalo nerazporejenega zaradi previsokega socialnega cenzusa. Študentje in dijaki so opravili 3,5% vsega dela v državi in so zanj dobili 340 milijonov € plačila, od tega je šlo okrog 30 milijonov € za servise in študentsko organizacijo (ŠOS). Saša Rečnik je ocenila, da bi ukinitve študentskega dela oziroma uvedba t.i. malega dela (omejitev za študente na 14 ur tedensko, z vsemi dajatvami) imela katastrofalne posledice, kot so elitizem, razpad študentskih organizacij in klubov, kriminal, celo upad rodnosti ...

Razpravo, ki je sledila, so obvladovali predstavniki strank. Med glasnejšimi nasprotniki nove zakonodaje sta bili predstavnici opozicijske SDS (ki se je očitno uspela »vtihotapiti« v ŠKMŠ) Jelka Godec in Aleksandra Šuster, ki sta zastopali župana Tisla in podžupana Koržeta. Tudi pridušanje Marka Diacija (SMS), ki je bil v mladih letih profesionalni študentski organizator, da je treba študentsko delo pustiti in s tem onemogočiti požrešno državo, je bilo pričakovano. Nekoliko več kritičnosti je zmogla predstavnica NSi Ksenija Krašovec: drugačna razdelitev koncesionarskih dobičkov, več za štipendije, več nadzora, priznanje delovne dobe ... Najbolj so presenetili predstavniki šentjurskih strank vladajoče državne koalicije Jure Rastočnik (SD), Jože Artnak (LDS) in Zdenka Vrečko (Zares), ki uvaja novo študentsko delovno zakonodajo, oni pa na domačem dvorišču niso tvegali zamere pri študentih. Zanimivi so bili podatki, s katerimi je postregel Jože

Artnak, ki je primerjal našo študentsko sceno s švicarsko. Pri nas študira 64% mladih, študij jih konča le polovica, ustrezno zaposlitev pa jih dobi vsega le okrog 15%. V Švici jih študira 16%, končajo pa praktično vsi in vsi (15%, kot pri nas) tudi dobijo delo. Toda teh številki tudi on ni uporabil za kakšen za študente manj simpatičen zaključek. Demokracija, v tem primeru zlasti v pričakovanju jesenskih županskih volitev, ni omogočala tehtne strateške razprave.

Razlogi proti študentskemu delu so sicer očitni, toda interesi delodajalcev, dejansko izkoriščanih študentov in še zlasti t.i. študentskih tajkunov v servisih so se dobro ujeli, država na drugi strani pa očitno doslej ni znala in ni tvegala ukiniti nelojalno delovno konkurenco (dejansko

študentski funkcionarji, študentje v avditoriju pa sploh nič, tudi ni težko domnevati, kdo je za študentsko delo najbolj zainteresiran.

Bojazen voditeljice, da bo uvedba za delodajalce dražjega malega dela (do 14 ur na teden) osiromašila študentske klube (ŠKMŠ ima sedaj okrog 40.000 € letnih prihodkov od študentskega dela) in s tem tudi mladinsko kulturno in javno sceno, je sicer realna, toda po drugi strani je dejstvo, da so študentki klubi živeli in delali tudi v časih, ko so bili praktično brez denarja. Da nič ne rečem o »kolateralni škodi« študentskega dela, kot so nenormalno dolg študij (več kot 7 let), tajkunizacija študentskih šefov in ne nazadnje tudi konkreten primer, ki ga je navedel Bogdan Rahten, da je v »oddaljenosti 10 km od Šentjurja študentski klub, ki je praktično



gre za okrog 20.000 cenejših delovnih mest, ki jih pokurijo študenti, največkrat verjetno celo tisti, ki sploh ne študirajo) in ne obvladuje toka kakšnih 50 milijonov € »koruptivnih« sredstev, ki so stranski produkt cenejšega študentskega dela.

Toda zakaj se študentje tako oklepajo sedanje ureditve? Ker očitno razmišljajo pragmatično in se kratkoročno zadovoljujejo z »izkoriščevalsko« rešitvijo od danes do jutri, pri čemer jih ne briga, da dejansko dolgoročno konkurirajo sami sebi. Sodeč po vzdušju v skupščinski dvorani, kjer so govorili izključno samo

mrtev, a kljub opozorilom redno prejema od ŠOS svojo apanažo, njegov nekdanji predsednik pa si gradi hišo, kamor bi znal zaiti nemajhen del sredstev, ki bi morala biti namenjena v povsem druge namene«. Motivacijsko gesla ŠKMŠ »Od danes delam manj in manj študiram« ali »Slovenija 2050, kdo zdaj tebi pesem poje?« ter zaključna beseda predsednika ŠKMŠ Aljaža Kolarja, da si bodo študentje primorani izboriti svoje pravice na ulici, so izzveneli kar nekoliko preveč izsiljevalsko. Kot da je študij pravica in ne sestavni del tržnega sistema.



OBETA SE NOVO VELIKO DELO  
IGORJA GRDINE

## Svetovna vojna ob Soči

Kakšnih 30 standardnih obiskovalcev knjižničnih prireditev je v torek 16. marca prisostvovalo predstavitvi prvega dela (Evropski zaplet) napovedane trilogije Svetovna vojna ob Soči. Pogovor je vodil Marjan Pušavec iz domoznanstvenega oddelka celjske knjižnice.



Javni nastopi Igorja Grdine so nekaj posebnega: on se dobro zaveda, da je predstavitev knjige predvsem promocija avtorja, zato vedno suvereno obvladuje sceno in ne pušča veliko prostora sogovornecem. Res pa je tudi, da je vedno tako nabit z informacijami, da med publiko ni nikogar, ki bi mu upal kakorkoli ugovarjati. Če bi se to slučajno le zgodilo, bi kaj hitro sledila kakšna Grdinova duhovita »eksekucija« sogovorca, kot je tista, da »zakaj?« sprašujejo otroci. Ko gre za predstavitev nove knjige, praktično vsem še nepoznane, pa je vsak dialog že tako ali tako vnaprej izključen.

Velja pa Grdino pohvaliti, da svoje knjige med prvimi predstavi šentjurskemu občinstvu in nas tako vsake toliko časa priklopi na aktualno slovensko kulturno raven.

Tokrat je Grdina Marjana Pušavca sicer dodobra pustil do besede, a se je zdelo, da bi mu bilo bolj prav, če bi lahko kar sam usmerjal svoje misli. Tako kot navadno tudi ta večer ni bilo dialoga s publiko. Ohrabil se je le Ivan Moser, pa še on s kar preveč očitno prilizovalsko retoriko. Najprej mu je pokadil, kako smo vsi Šentjurčani ponosni na ime Igor Grdina, nato pa ga je očitno bolj zaradi lepšega kot iz potrebe vprašal, od kod mu tako briljantno poznavanje strategije, kot ga je pokazal v 1. delu svoje trilogije.

Ne dvomim, da bo trilogija o soški fronti izjemno branje, kajti 1. svetovna vojna, v kateri je sodelovalo 70 milijonov vojakov (od skupno 170 milijonov evropskih moških), od tega jih je bilo skoraj 20 milijonov ubitih ali pogrešanih, se je močno dotaknila tudi naših krajev in ljudi.

F. K.

## KOLUMNA



Eva Kovač

## »Razdivjane tekmice, ki se sprehajajo po moških poteh ...«

Ženski prazniki so najbrž zato, da bi nas spomnili, kako smo še nedavno tega hodile po svetu brez volilne pravice, možnosti izobraževanja in podobno. Kar je čisto ok in res ne bi rada izpadla nevhaležna, toda, vse te stvari se mi zde normalne in naravne in, prosim lepo, gremo naprej. Še so normalne in naravne stvari, ki dejansko niso vzpostavljene na primeren način, morda celo niso več in so nekoč že bile ...

Te dni sem po različnih časopisih prebirala te in one članke na temo odnosov med spoloma, pa o problemih sodobne družbe, ki jim botrujejo. Priznati moram, da so večinoma izpadli pro-ženski, in to celo v primeru, ko so v intervjuju na vprašanja Nike Vistoropski v reviji Ona odgovarjali štirje znani Slovenci, štirje moški. Da pa ne bi bila kot vsi drugi, sem se odločila, da ne bom pljuvala po tipih, predvsem tudi zato, ker ne verjamem ne v pljuvanje in ne v krivdo ali kazen. Zdi se mi celo, da je tudi pozitivna diskriminacija, ki jo mnogi vidiki ženskih praznikov ponujajo v zobe zapostavljenemu delu prebivalstva, to je v tem primeru moškimi, ženskam škodljiva. Moja izkušnja je, da rože te dni dobijo predvsem mame, kakšne še sveže zaljubljenke, pa žene-zmaj, ki jih tako ali drugače izsilijo. Medtem si iskrena darilca med seboj poklanjamo zgolj ženske. In zakaj škodljiva? Ker moški v večini dandanes žensk nimajo za bitja, ki potrebujejo njihovo zaščito in pozornost, pač pa za razdivjane tekmice, ki se sprehajajo tako po idejnih kot dejanskih tradicionalno moških poteh in so nemalokrat v tem početju ne le njim enake, temveč celo boljše. In takrat, ko so boljše, kajpak ne bodo dobile iskrenega aplavza od nikogar drugega, razen od žensk samih. In bodo svoj uspeh praznovale s svojimi rožami same doma, kjer jih v vsakem primeru, četudi so znanstvenice ali političarke, čaka gomilo neplačanega gospodinjkega dela, če pa so samske, bodo v družbi prijateljic zasedle kakšen nobel lokal, kjer si v bleščavo in razposajeno družbo

itak nihče razen natakarka ne bo drznil pristopiti ... Seveda pa je, (na to me je opomnil časopisni članek z naslovom »Naredi več, bolje, pohiti – ni in ne bo uspeh« avtorice dr. Daniele Brečko), uspeh pravzaprav stvar interpretacije, in to ni za vsakogar gomiljenje denarja in potem še več denarja in nazadnje izvajanje na denarju temelječe moči še na druga področja življenja. Po mnenju Brečkove je resničen uspeh v samoizpolnitvi, po domače povedano v občutku zadovoljstva, ki pa kajpak nemalokrat gre z roko v roki z zunanjim uspehom. In tega se ne da izmeriti, večinoma sploh ni javno viden, ker ne priroma do časopisov, radijskih postaj in televizije. Gre za stanje, ki je povsem nenaključno in rezultat dela na sebi, v čisto različnih okoliščinah glede na posameznikove želje in življenjske usmeritve. Tako na oko bi rekla, da je na ta način uspešnih ljudi dandanes bolj malo – tako moških kot žensk, ali, kot je v intervjuju v Oni dejal Anton Komar: »Hvalimo se, kaj imamo, a ta svet je v resnici katastrofalen, zločinski in dolgočasen.« ...

Super je, da smo moški in ženske enakopravni. Toda očitno ostaja in se glede na vsenaokrog vidno kvazikvaliteto odnosov, pa na število ločitev, nasilja v družini, odvisnosti itn. celo pogloblja globoka kriza obojih, vidna tudi na ravni družbe kot celote. Navsezadnje se vse teze in vzroki in posledice vsake »anomalije« v družbi kalijo na ravni posameznika, na ravni določene ženske, določenega moškega in določenega odnosa. Preboj se mora začeti v izvoru, to je v človeku samem. Tukaj in zdaj in v že vzpostavljenih pogojih. Nič ne koristi pljuvanje enih ali drugih in ne razsojanje in obsojanje. Seveda lahko ubesedujemo razloge, zakaj smo eni in drugi danes takšni, kot smo, pa kakšni naj bi bili, toda potrebno je prevzeti odgovornost in začeti – pri sebi. Z besedami Jurija Hudolina: »Površnost človeške introspekcije je pripeljala do tega, da človek nima ne vizije ne drznosti, da bi se osmislil in uresničil v ustvarjanju.«

E. K.



# La Toya pripeljala Žegar do orgazma

**Tabuji in bogovi dokončno padajo na glavo. Da lahko človek v vaški gostilni sredi Kozjanskega doživi čisto pravi porno šov z živimi akterji, ni več nikakršna znanstvena fantastika. Porno diva La Toya je ob pomoči striptizete Pije med nastopom v Žegru doživljala orgazmične ovacije, manjkali niso niti meseni užitki!**

V gostilni Obrez v Žegru pri Prevorju sem bil prvič (in do sobote 13. marca edinkrat) pred kakšnimi petimi leti. Razlog je bil v zimskem pohodu po poteh XIV. divizije, ki ima tradicionalno postojanko tudi na Prevorju; bila je pustna sobota tistega februarja in seveda je, logično, večina pohodniške posadke končala na lokalni maškaradi. Bilo je lušno, šefe je častil krofe, vino je bilo sladko, pivo laško, maske pa lokalne in aktualne. Takrat je



razburjal svingerski škandal poslanca iz Kopra in tako je po Žegru takrat ordiniral tudi neki namaskirani, po kozjansko preimenovani »Avrelij Juri.« No, da imajo v prevorskem koncu posluš za aktualne seksualne problematike in tematike dokazujejo tudi v letu gospodovem 2010. Žegarski gostilniški gazda Milan Obrez je na Kozjansko zvabil pornozvezdnico LaToyo, ki je enega celjskem gradu, kajpada pa je izven XXX scene zaslovela po »velikem delu« v resničnostnem šovu Kmetija. La Toya je seveda tipičen primerek slovenske turbo-medijske scene, ki vleče na prvo primitivno žogo in kajpada ne vzbuja filozofskih razprav o bitih in smislih. Poleg tega, da je slavna zato, ker je slavna, pa ima realno gledano vendarle izjemno težak posel. Obrez je porno večer brezplačno posvetil moškim ob prazniku 40 mučenikov, naokrog nalimal plakate, nad cesto pred gostilno razpel velik transparent, za povrh objavil še topless natakario Pio ... In

okoli desetih zvečer, ko se je vohljaška trojica ŠN, z žensko predstavnico žirije v ekipi, *pricijazila* v Žegar (parkiranje je pohvalno urejal redar, med prevoznimi sredstvi pa je bilo videti celo dvojce motornih sani!?), se je v gostilni drenjalo ljudi. Predvsem moških, čeprav tudi žensk ni bilo tako malo, kot bi morda pričakoval površni poznavalec ...

## Kozjansko meseno tihožitje

La Toya je že bila v akciji. V posebni sobi, od šanka levo naprej, je bila postavljena *štanga*, okoli katere so se z v nasmeih raztegnjenimi slinastimi usti in z obveznimi mobiteli v rokah drenjali razburjeni možakarji. Zaradi živega ščita orgazmične množice in le kakšen centimeter dvignjenega odra se je z izjemo obrisov megalomanskih LaToya još videlo bolj malo, ampak glasni vzkliki in pripombe so pričali, da so gostje zadovoljni. V kotu je bilo pripravljene tudi nekaj hrane, ki jo čuvala pečena svinjska glava. Pravo kozjansko meseno tihožitje!

La Toya je ob glasnih žvižgih in opazkah kmalu zapustila prizorišče, mi pa smo se »povohali« z njenim menedžerjem Markom Ipavcem. Da ima pod sabo 500 slovenskih estradnikov, da bo zagotovo v naslednji cifri Nove, da ima La Toya še isti večer nastop na Jesenicah, da je jeba, ker ni ozvočenja, da bi se spodobilo v ŠN objaviti kontaktne podatke njegove agencije, ... in podobne štorije je prodajal. Povabil je, da bomo lahko pokukali v zaodre in slikali La Toyo v različnih položajih in kombinacijah ...

Uf. Sedli smo za edino prosto mizo in pri menda miss Kozjanskega naročili. Dva laška in kokta so nanegli okroglih 9 evrov. Zasoljeno smo ostali odprtih ust, tudi zato, ker je do sosednjega omizja priplesala Pia, »zgoraj brez« natakario. Perverzno je izzivala moški sekstet, ki si je živce miril z vincem in cigareti (omejitve kajenja ob erotičnih performansih zaradi prevelikega razburjenja seveda ne veljajo ...), vse zavore pa so popustile, ko je Pia zlezla na mizo, perverzno zaplesala in svoje še kar okusno oblikovano silikonsko premoženje dobesedno zavibrirala po možakarjevem obrazu! Tudi šlatanje pri beli gostilniški luči ni motilo niti gostov niti Pie, ki je po petminutni orgiji pobrala naročilo, se vrnila z rundo in se podala novim že(lj)nim junakom naproti ...

## Iz domače kuhinje ...

Moški del ekipe je menedžer povabil na objubljeno fotografiranje. Mimo pikada smo vstopili v kuhinjske in stanovanjske

prostore, kjer je dišalo po sveži pečenki, ki jo je za likof pripravljala gospodinja. Od nekd se je naslikal vidno ponosni šef Milan in povabljeni smo bili v dnevno sobo, kjer se je na sedežni, pod baročno uro, garderobirala La Toya, obuta v nekakšne silikonske čevlje z neverjetno peto. Hitro smo se zmenili za nekaj poz. Sodelovali so menedžer, DJ Lovro (ker ni bilo ozvočenja, je muziko štilal kar na glasbenem stolpu) in šef Milan, ki je še posebej vidno užival v poziranju s profesionalno »kmetijsko« zvezdnico, ki menda računa tudi do 1000 evrov ...



Oddišali smo iz kuhinje, se malo pomenili z nekaterimi navdušenimi domačini in že spet se je pojavil menedžer. »Ne še it, La Toya bo še enkrat plesala, boš vidu, mela bo tut vibrator, ki si ga bo ...!« mi je rahlo sramežljivemu in zardelemu na uho prišepnil menedžer Marko, ki ga je krasil imidž, kot da se ravno vrača s snemanja kakšnega novega gangsterskega filma ... No, naša vohljaška ekipa se je previdno držala nazaj, saj bi lahko hitro dobili uradnega zastopnika.

Ko je La Toya s takšnimi češkimi sončnimi očali prifrčala še na drugi del performansa, so moški s hitrim šprintom v nekaj sekundah okupirali kromiran drog na prizorišču ... ŠN ekipa pa je svoje opazovanje z udeležbo po dobri, a napeti uri, odločila končati in preostale perverzne užitke prepustiti žegarski noči in približno 200 prisotnim mučenikom.

Ni kaj, na prevorskem so takšni in drugačni meseni užitki očitno vroča roba. Nenazadnje je oštir Obrez teden dni po orgazmični La Toyi organiziral še tradicionalno salamijado ...

L.H.



## Bivša ministrica Cotmanova v Šentjurju



V petek, na jožefovo, se je okrog 30 občank in občanov, pretežno članov SDS, udeležilo pogovora z bivšo ministrico Cotmanovo na temo pokojninske reforme in družinske zakonodaje. Okroglo mizo je organizirala občinska SDS, vodila pa jo je Jelka Godec. Zanimivo je bilo, da glede podaljševanja delovne dobe na 65 oziroma 63 let in druge nove omejitvene določbe pokojninske zakonodaje ni bilo pripomb, so se pa navzoči zrevoltirano razgovorili o študentskem delu, štipendijah, izjemnih pokojninah, še zlasti pa o izenačevanju istospolnih zakonov s tradicionalnimi in pravicami istospolnih parov do posvojitve in podobno. Kljub temu, da so bili tako občinstvo kot predavateljica in voditeljica politično usklajeni, je pogovor tekel razmeroma uravnoteženo, nesporno pa bi bila razprava veliko bolj živahna in seveda tudi bolj objektivna, če bi bili navzoči tudi predstavniki vladajoče politične opcije ali pa vsaj kakšen istospolni zakonski par.

F. K.

**MEPZ SONCE**

**VELIKI KONCERT VEDNO ZNOVA**

**MUSICALS**

Sound of Music  
Phantom of the Opera

**MITJA KVINTET**

Ausenikova glasba  
treh klarinetov

10. April 2010 ob 20:00 u OŠ Ponikva

## Resevna letos brez ideološkega naboja

Letošnji resevniški 18. marec, ki se je zgodil to nedeljo, so zaznamovali dober program, lepo vreme in razmeroma skromen obisk domačih ljudi. So pa Resevni ostali zvesti borci iz sosednjih občin.

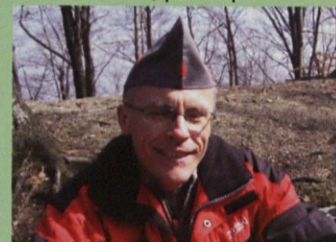


Govorni del resevniške svečanosti je bil skromen, nagovora novega predsednika borčevske organizacije Ulbinga in župana Tisla sta bila več ali manj formalnost in ju lahko brez škode takoj pozabimo. Kulturni program svečanosti je bil zagotovo eden od boljših v zgodovini te spominske slovesnosti, bil je domiselno koncipiran in ideološko dokaj nevtralen. Prvi okvir so mu sicer dale partizanske pesmi MPZ Skladateljev Ipavec, toda le teh danes menda nihče več ne razume kot vsiljevanje česar koli, temveč skoraj izključno pomenijo le delček »naše in vaše mladosti«. Naj si o partizanščini in Resevni mislimo kar koli, Hej brigade in podobne tja gor kar pašejo. Ipavci so sicer kar pošteno »fušali«, ampak Resevna ni koncertna dvorana, zato je bil njihov nastop sprejet z velikimi simpatijami.

Recital Marije Pezdevšek in učenek OŠ F. Malgaja je bil letos krajši in bolj prefinjen kot običajno. Vključno z odličnimi nastopi mladih violinistke Eve Vrečko in citrarke Tajde Kranjc nas je nevsiljivo, več ali manj na simbolni ravni, popeljal skozi slovensko zgodovino od leta 1941 do današnjega dne. Njegova vrednost je bila v tem, da se nikomur ni bilo treba tako ali drugače opredeljevati, lahko smo le užival vsak v svojem svetu.

Dva bolj opazna udeleženca svečanosti sta o prireditvi in njeni sporočilnosti povedala:

**Jože Artnak, podžupan:**



Program je bil vsebinski, odlično je povezoval preteklost in sedanost in je tudi dovolj poudaril sporočilnost prireditve. Ta pa je, da ni sedanosti brez preteklosti in da je domoljubje pomembna sestavina družbene zavesti.

**Marjan Gradišnik, ravnatelj OŠ F.M.:**



Šolskega dela programa ne bom hvalil, ker je pač naš, pika na i prireditve pa je zagotovo bil nastop Ipavcev. Partizanski melos je del nas in je prav, da si to upamo pokazati. Sporočilnost Resevne je v spominu in opominu.

FK





## PRIDITE BREZ SKRBI

OKENCE NA VAŠI POŠTI SE JE SPREMEMILO IN PRILAGODILO VAŠIM FINANČNIM POTREBAM.

Vse finančne zadeve urejajte z manj skrbi in več udobja. Namesto vrste vas namreč po novem čakata udoben sedež in usposobljen svetovalec. Tu boste lahko izkoristili razpoložljivost vseh bančnih storitev - od varčevanja in najema kredita, do vezave sredstev in odpiranja osebnega računa.

[www.pbs.si](http://www.pbs.si)

**PBS.** POŠTNA BANKA SLOVENIJE, d.d.  
Bančna skupina Nove Kreditne banke Maribor d.d.

**Pridite na Mestni trg 5a v Šentjur.**

Vsak dan razen nedelje, od 9h do 12h in od 15h do 18h, ob sobotah od 8h do 11h.

**Prvih 100 podpisnikov varčevalnih oziroma kreditnih pogodb čakajo**

**LEPI DEŽNIKI** oziroma **PRAKTIČNI KLJUČI USB**



Šentjur



Tel.: 03-747-23-50

[www.trgovinejager.com](http://www.trgovinejager.com)  
**JAGER**  
TRGOVINE

Po starem domačem receptu!



Prekajeno domače pleče s kožo in kostjo, 1 kg

**2,89 €**

Korito Garden, 60 cm, terracotta ali čokoladni rjav



**0,89 €**

Universal-Erde  
Terreau universel  
Terriccio universale  
Universele grond



Univerzální zemina  
Pământ univers  
Tierra universa  
Általános föld  
Universaljord

Zemlja za rože 40L

**2,49 €**



Full HD 1080p  
TV LCD - diagonala 100 cm

TOSHIBA

**559,00 €**

TV LCD TOSHIBA 40LV685 DG  
REGAZA, Full HD, odzivni čas 5,6 ms, kontrastno razmerje 50.000 : 1, DVB-T, DVB-C, MPEG-4, Meta Brain, Resolution+, Active Vision II, 4x HDMI, USB, SD



-50%  
-50%

20 let **tekstil JAGER**

Moška majica Mustang od M do XXL

Redna cena: **59,95€**

**29,98€**

**MUSTANG**  
JEANS



## Šolske gledališke skupine znajo



Srečni kraljevič

Območna izpostava sklada za ljubiteljsko kulturo v Šentjurju je tudi letos organizirala srečanje otroških gledaliških skupin osnovnih šol občin Šentjur in Dobje. Prijavilo se je 6 gledaliških skupin iz osnovnih šol Dramlje (Palček Anton; Dobro in zlo), Ponikva (Pika Nogavička), Planina (Deseti raček), Dobje (Peter in volk) in F. M. Šentjur (Srečni kraljevič). Dve gledališki predstavi



Deseti raček



Pika nogavička

sta bili odigrani v petek 12. marca v Slivnici, štiri pa tri dni kasneje v šentjurskem kulturnem domu. Vse se je dogajalo pred polnima dvoranama otrok iz šol in vrtcev.

Ogledal sem si Piko Nogavičko (Ponikva), Desetega račka (Planina) in Srečnega kraljeviča (F. Malgaja) ter bil prijetno presenečen tako nad solidno ravniyo igre kot tudi režije in koreografije. Odlikovali so se zlasti glavni nosilci predstav Deseti raček in Lastovica, med tem ko je bila pri Piki Nogavički površna izgovorjava verjetno kriva, da je preveč iskrih Pikinih domislic ostalo brez odziva v dvorani. Zdi se, da so bili govorne pomanjkljivosti, za gledališke predstave v neustrezni dvorani in pa skoraj praviloma le pravljlična tematika krivi za razmeroma ravnodušen sprejem pri mladi publiki.

Predstave je spremljal gledališki igralec SNG Celje Damjan Trebovc, ki je na koncu skupaj z vodjo JSKD Kolečev in šolskimi pedagoginjami – režiserkami (Suzana Plemenitaš, Bojana Potočnik, Nina Gradič, Irena Zevnik, Anica Čede) strokovno ocenil njihovo delo. Režiserke so bile deležne kar kopico lepih pohval, kar morda pomeni, da bi Šentjur v bližnji prihodnosti morda le lahko upal na dobro odraslo dramsko skupino.

Katero gledališko skupino je Trebovc izbral za regijsko srečanje v Laškem in Radečah, ni znano. Še največ lepih besed je namenil Palčku Antonu, sam pa bi dal prednost skupinama s Planine in iz OŠ F. M.

F.K.

 **banka celje**

## JUTRI ODPREM TRGOVINO V ŠENTJURJU. Pripadajo mi najugodnejše obresti!

Poslovni račun z ugodnostmi:

- brezplačna izdaja prve plačilne kartice Activa/Visa-Business/Electron,
- 6 mesecev brezplačnega vodenja transakcijskega računa!

Za prvo leto poslovanja izberite še eno od dodatnih ugodnosti po vaši meri! Ugodnosti poiščite na spletni strani [www.banka-celje.si](http://www.banka-celje.si) ali povprašajte zanje v izbrani poslovalnici! Morda izberete: **brezplačni paket za elektronsko bančništvo!**

[www.banka-celje.si](http://www.banka-celje.si)

Poslujemo globalno. Podjetništvu pomagamo lokalno.



## Dosežki učencev Glasbene šole

Na Tekmovanju mladih glasbenikov celjsko-koroške regije v Celju in Velenju je uspešno nastopilo sedem učenk in učencev GŠ, ki so v disciplinah flavta, klarinet, klavir in petje v različnih kategorijah osvojili 6 zlatih in eno srebrno plaketo:

**Maruša Alegro**, flavta, zlata plaketa (92,33 točk),  
**Neža Šporer**, flavta, zlata plaketa (92 točk),



**Monika Volarič**, flavta, zlata plaketa (93 točk),  
**Žan Trupej**, klarinet, zlata plaketa (96 točk),  
**Timotej Užmah**, klarinet, zlata plaketa (96,33 točk),  
**Klara Jug**, klavir, zlata plaketa (90 točk),  
**Fides Karo**, petje, srebrna plaketa (86,33 točk).  
Flavtistke, klarinetista in pevko je pri klavirju spremljala profesorica **Mojca Krajnc**.

Uspešni pa so bili tudi na mednarodnem tekmovanju trobilcev v Beogradu, kjer sta **Žan Trupej** in **Timotej Užmah** dobila zlato priznanje (99 točk).



Pianistka **Klara Jug** je v Šabcu osvojila srebrno priznanje.



Na mednarodnem tekmovanju »Upolova svirel« na gradu Štanjel je trobentar **Iztok Užmah** dobil zlato priznanje (98 točk), Trio flavt (**Katarina Arzenšek**, **Katarina Vodopivec** in **Monika Volarič**) pa srebrno priznanje (93 točk).

## GLASBENE NOTIČKE

### Lea, Radiostorm, SoulGreg in Žurdov v akciji!

Dramejska vokalistka Lea Zgonec se je pred meseci pridružila novi skupini z imenom Čist Mim. Zadnjo februarso nedeljo je nastopila v oddaji Nekega lepega popoldneva na prvem televizijskem programu javne RTV, in sicer v rubriki Glasbiator 2010, ter s skupino postala zmagovalka tedna!

Sredi februarja so v Glasbiatorju enako uspešno nastopili tudi šentjursko-okoliški-celjski **Radiostorm**. V kratkem naj bi izdali svoj prvi studijski album, s katerega je že moč slišati pesem Tema, ki jo je napisal bas kitarist Toni Mlakar. V petek jih boste lahko videli na delu v šentjurskem Prostoru, kjer bodo godli z

zasedbama Dance Mamblita in The Backbringers.

Na odre se vračajo tudi **Žurdov**, ki bodo prvo aprilsko soboto nastopili v šentjurskem kulturnem domu na brucovanju. Tam bodo tudi »povratniki« na isti oder Zmelkoov.

Na snemanje videospota za pesem Usojena se pripravlja Gregor Bezenšek oz. **SoulGreg**, za kar pospešeno vadi v fitnessu. Do takrat je na medmrežju mogoče poslušati audio verzijo Usojene, ki je izšla konec januarja. Pesem je nedolgo tega postala popevka tedna na postojnskem Radiu 94.

br

### Bučna podžupanova abrahamovska »fešta« v Slivnici


Zgodila se je v soboto 6. marca v kulturno- gasilskem domu, posvečena pa je bila življenjskemu jubileju ta hip najbolj izpostavljenega Slivničana podžupana Jožeta Artnaka. Okrog 160 gostov je rajalo in se kulturno izživljalo do ranih jutranjih ur.



Veselica je bila nekaj posebnega iz več razlogov: podžupan je ne enem mestu zbral vse, ki so tako ali drugače izpolnjevali njegovih burnih 5 desetletij, od sorodnikov do prijateljev, znancev in sodelavcev iz Alposa in Občine, poleg odlične glasbe benda Jugobanda in bogate pogostitve pa so zabavo popestrile kulturne točke harmonikarja Freceta, šentjurske folklorne skupine in šentviških pevcev. Še poseben draž večera so bili govorni programi. Najprej so si Artnaka temeljito »spodilili« sodelavci iz vodstva Alposa, do kraja pa ga je duhovito zmcrcvarila v kleriške osebnosti našemljena skupina domnevno njegovih bivših sodelavcev iz časov ZSMS. Gostje so se odlično zabavali, Jože Artnak pa je, tako pravijo, kar pošteno zašviclal, kajti odigrana satira, nanašala se je na Artnakovo vsestransko politično »uporabnost«, je bila že na meji hudobije.

FK





INTERVJU S TANJO GOBEC, »AKTIVISTKO« NA PODROČJU KULTURNE DEDIŠČINE:

## »Želela bi si vse to početi vsaj za polovični delovni čas, namesto da skrbim za luknjo v žepu ...«

»Varuhinja« naše dediščine, Tanja Gobec, 49-letna »čista Šentjurčanka«. Po izobrazbi je gostinski tehnik, v gostinstvu je delala 15 let, nadaljnjih 10 je vodila izlete po Sloveniji in Evropi. Njena trenutna (pre)okupacija je kulturna dediščina, s čimer je začela simpatizirati pri šentjurski folklori, vendar povsem preseгла okvire le-te in zaradi potrebe po širitvi interesov, možnosti in dejavnosti ustanovila zavod Etno-Eko. V raziskovanje še ne raziskanega pri nas so jo potegnili sprva oblačila, potem kulinarika in nasploh starodavni načini življenja.

Preko zavoda končno uresničuje svoje poslanstvo, to je ohranjanje kulturne dediščine, prenos znanja in delo z mladimi. Poleg dela na številnih projektih se izražuje za organizatorko socialne mreže. Pred leti se je ukvarjala s konji in operativno pomagala slovenskim konjerejcem, včasih pa tudi »fotoaparata vzame v roke«, pri čemer jo je, kot pravi, že zdavnaj prehitel njen sin ...

**Tvoje poslanstvo je torej kulturna dediščina. Kako konkretno izgleda tvoje delo, kje »teče« in kje se »zaštrika«?**

Kje naj začnem ... S Šolskim centrom Slovenske Konjice delamo na raznih mednarodnih projektih, izvajamo tečaje, en nosilnih je npr. Restavriranje starih predmetov. In to, kar sem pridobila in še dobivam tam tekom 5 let sodelovanja, bi rada prenesla tudi v Šentjur. Tu vidim priložnost, da bi z nečim podobnim lahko oživili našo turistično ponudbo. Žalostna sem, ker nevladniki in akterji ne znamo stopiti skupaj na področju turizma, kjer bi lahko povezani in z izmenjavo znanj ustvarili res dober turistični produkt. Trdno sem prepričana, da so razna društva (NVO-ji) sposobna včasih narediti več od tistih, ki so vpeti v svoje službe in ne morejo videti, kar vidimo »mi zunaj«. Nam društvom nemalokrat stroka, sicer zelo draga, pomaga zgolj za besedo zahvale, brez plačila, tudi tega bi se morali zavedati ... Skratka kot zavod lahko veliko več naredim – čeprav sem že preko folklore organizirala nekaj snemanj oddaj Ljudje in zemlja, se mi zdi, da je bilo to nekako preveč in preširoko zanje. Zdaj imam možnost prijavljanja na projekte, možnost izobraževanja pri Centru nevladnih organizacij, organiziram in posnamem etnološke dogodke itn. Ena redkih mladih, ki je se je prepoznala v tem in krasno sodelujeva, je Nina Gajšek, prav tako iz

vrst folklorne, ki prenaša znanja na otroke.

**Tvoj način življenja je gotovo zaznamovan z vsem, česar si se naučila v letih raziskovanja kulturne dediščine. Kakšen konkreten insert tvojega vsakdana?**

Vedno sem bila radovedna in upala sem si spuščati se v alternative, včasih tudi za ceno eksistence. Nekako mi pomeni občutek osebnega zadovoljstva ob uspehih projektih in zadovoljstvo ljudi več od evra v žepu (smeh), ampak to ni v redu. Pravzaprav se šele zdaj učim, kako svoje poslanstvo tudi tržiti. Tudi jaz sem si želela »normalne« službe na področju turizma, vendar pa je v Sloveniji tako, da se vsepreveč gleda na obliko telesa in na starost, namesto na znanje. Po drugi strani sem prav ponosna nase, da sem se vsega naučila sama ... Ja, del vsakdana je gotovo prehrana, in po treh letih raziskovanja kulinarike sem prišla do spoznanja, da je pri nas prisotnih še veliko živil in v trgovini kupim še kvečjemu kdaj kakšno limono ali banano, sicer pa z mamo sušiva in vlagava sadje in zelenjavo za ozimnico, kruh že leta pečem sama doma. In sploh nič ne pogrešam. Zadnjič sem slučajno pojedla kupljeno mandarino in mi okus sploh ni več bil všeč – menda imajo kar prav strokovnjaki, ki pravijo, da je dobro jesti avtohtono. Moram reči, da se bolje počutim, pa tudi veliko manj

zapravim kot nekdanj.

**Na spletu je zaslediti med tvojimi interesi tudi interpretacijo kulturne dediščine, kostumografijo in še veliko več ...**

Sodelujem z dvema mladima študentkama etnologije, ki mi zelo pomagata in sta prav tako prepoznali tržno nišo tega posla pri nas – etnologija namreč ne sodi le v muzeje, temveč gre tudi za »terensko« delo. To je niša, ki jo naši etnologi še ne prepoznavajo. V sodelovanju z etnologinjo in zgodovinarico Marjeto Keršič Svetel in arhitektom Borisom Deanovičem, ki sta interpretacijo študirala v Angliji, pripravljamo izobraževanje na to temu tudi v Šentjurju. Z amriško organizacijo Heritage Conservation Network organiziramo dejavnosti za ohranjanje nepremične dediščine – kajti ljudje so dejansko pripravljani priti iz tujine, da vidijo in doživijo, kar imamo tu, in si plačati pot in namestitvev ... Trenutno delam aktivno v glavi in fizično na kostumih iz časa Ipavcev, za projekt, ki naj bi zaživel naslednje leto. Izobražujem se za šivanje na star način, kjer se je prepoznala tudi kostumografinja Ines Pucar. Projekti, ki so v teku, so etnološko raziskovanje okolice Šentjurja, zgornjega in spodnjega trga v Šentjurju, pripravljamo brošurico s kulinaričnimi dobrotami iz tega okolja, izvajamo etnološki koržek z mladostniki



v OŠ Slivnica ... Želela bi si, da bi vse to lahko počela vsaj za polovični delovni čas, namesto da skrbim za luknjo v žepu.

**Kot je videti, si kar malo hiperaktivna ... Ampak nisi se od nekdanj ukvarjala toliko z okoljem, v katerem živiš. Tudi tvoja družinska situacija je specifična, »alternativna«, če lahko rečem ...**

Moja družina je enostarševska, pač se je tako zgodilo. Seveda ni bilo lahko – gotovo nič podobnega sanjam iz mladosti. Biti starš je, če ti je poleg eksistence v interesu tudi odnos, je težko. Res je, da so bili blizu moji starši, vendar to ni isto. Poleg tega sem že zgodaj v mladosti ugotovila, da delo v gostinstvu in družina ne gresta skupaj, sploh ker smo ženske precej izpostavljenje »normam« v moških glavah. Po eni strani bi oni radi imeli družino, ženo doma, po drugi pa za šankom raje vidijo mlada na pol gola telesa, ki pa jih med sabo kaj kmalu etiketirajo za kurbe. Gostinstvo in ženska, pa moški in ženska, to je še zmeraj nedokončana zgodba, in deloma si tudi zaradi tega nisem mogla ustvariti družine, kot bi si želela.

**Imaš partnerja, s katerim pa ne živiš skupaj ...**

Vidiva se bolj za vikende, pa še to ne vedno, in se zelo dobro razumeva. Vse to kajpak ne bi bilo možno brez moje predzgodbe, ki me je na nek način osvobodila – za večino moških imam namreč preveč odprt pogled na stvari. Dolgo sva bila s sinom sama, in čeprav je bilo tudi njemu kdaj najbrž težko brez očeta, se mi zdi, da za otroka to ni nujno, medtem ko za žensko gotovo je. Vedno sem občudovala kolegece, ki so bile same z več otroki. In marsikdaj mi je kdo namignil, da pa otrok mora imeti očeta, vendar sama mislim, da je prav, da otrok ve za očeta, ima možnost kontakta z njim, ni pa prav, da je predmet obračunavanja med odraslimi.

**Prioriteta je torej odnos in ne okoliščine. Kaj je po tvoje tisto bistveno za dober odnos?**

Komunikacija. Smo v času, ko je nujno potrebna, pa je v bistvu nismo vajeni, ne naša ne prejšnja generacija, če seveda odštejem pogovarjanje o ekonomskem obstoju. Ljudem se je na osebni ravni izredno težko pogovarjati. Sama tu nimam zavor, česar se je moj

partner kar malo moral navaditi. Tudi današnji mladostniki, pri katerih prepoznavamo različne odvisnosti, si želijo in rabijo biti slišani, vednar starši tega ne sprevidijo. Če v družini resnično delaš na odnosih, si gotovo utrujen, ker to ni lahko. In zelo sem hvaležna svoji sosedki, ki mi je pred leti rekla, da ne smemo »šparati« z besedami »rad te imam«, ta stavek mi je veliko dal. Tudi dotik je izredno pomemben, pa tudi dotikanja nismo vajeni, čeprav je pravi balzam za počutje.

**Kje vidiš problem v ženskah, kar se donosov tiče?**

Ženske se premalo zavedamo, da se potrebujemo. Morale bi stopiti skupaj, namesto, da smo ljubosumne druga na drugo. Skupaj bi lahko prišle do res velikih uspehov, ker smo veliko sposobne narediti, in to z drugačnim vpogledom, kot ga imajo moški, pa tudi marsikaj lahko prenesemo. Menim, da bi lahko doprinesle k drugačni, boljši družbi, če bi začele z majhnimi koraki in ne bi dopustile vedno poseganja vmes moškemu egu. Seveda pa to, da smo vsega sposobne, ne pomeni, da moramo prevzeti vse odgovornosti namesto drugih, kar se nemalokrat dogaja. S tem onemogočamo razvoj naših sinov in hčera, kar se v družbi kaže tako, da ne znajo poskrbeti zase. Problem so tudi mediji, ki otroke zastrupljajo z lažno predstavo o svetu – rezultat česar je pomanjkanje strpnosti in dialoga v mladih družinah. Nasilje v družinah, in prenašanje tega nasilja, se pravi ostajanje v takih odnosih, me resno skrbi. Drug problem je ogibanje odnosom – prvinsko so moški lovci in mlada dekleta jim tega ne dopuščajo, zaradi česar se jim fantje potem raje izognejo. Sprejemanje drugačnosti moških in žensk in drug drugega je vsekakor proces, ki bi ga morali spregledati in sami delati na tem, ne pa da plačujemo drage usluge tovrstnih izobraževanj, ki so »zunanja« in brez učinka.

**Kaj narediš, ko si utrujena, ko potrebuješ čas zase ... ?**

Ko rabim hrano za svojo dušo, sedem na kolo, ali grem gozd, včasih se lotim zgolj kakšnega fizičnega dela ... Kar je spet zgodba zase – dandanašnje pomanjkanje fizične aktivnosti ...

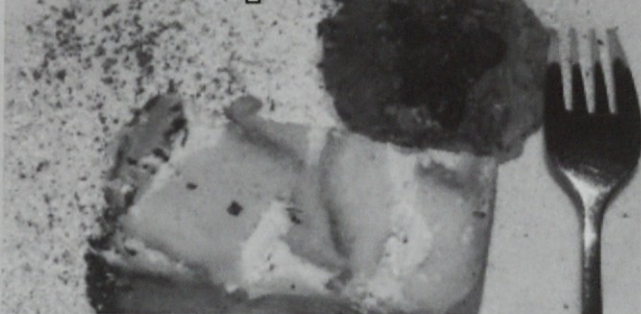
E. K.

## KULINARIČNI KOTIČEK



Tanja Gobec

### Kruhova potica



V kulinaricnem kotičku vam tokrat predstavljamo kako se naredi kruhova potica. To je predhodnica današnje potratne potice.

Ta sladica je ena starih, za katere so nam povedale recept starejše gospodinje, ki se še spomnijo kako so jo delale njihov mame.

#### Kruhova potica in pečena jabolka

**Potrebujemo:**

Deset rezin starega kruha (kompaktna peka, najboljši je domači),  
Liter mleka,  
Dve jajci,  
Pol kilograma skute (grobe)  
Sladkor po potrebi in

**Vlečeno testo**  
**Kislo smetano za namazati**  
**povrhu.**

Naredimo vlečeno testo. Ga raztegnemo čez pekač, tako da je pokrit pekač in še ga gleda precej čez rob. Star kruh namakamo v sladkanem mleku z jajcami. Damo plast namočenega kruha v pekač z testom. Nato plast skute, ki smo jo tudi samo sladkali dodali jajca in malo cimeta. Nato spet plast kruha in spet skute. Na vrhu damo kislo smetano in zapremo s testom ki gleda čez rob. Pečemo dobro uro pri zmerni temperaturi (175 stopinjin celzija) Jabolka spečemo, jih premažemo z medom in potresemo z orehi.

## Obvestilo o spremembi poslovnega časa in uradnih ur

Obveščamo Vas, da bo **Upravna enota Šentjur pri Celju**, od **1. 4. 2010** dalje, **ob sredah** spremenila poslovni čas in uradne ure.

**Poslovni čas:**

ponedeljek od 8.00 do 15.00 ure  
torek od 8.00 do 15.00 ure  
**sreda od 7.00 do 17.00 ure**  
četrtek od 8.00 do 15.00 ure  
petek od 8.00 do 13.00 ure

vsaka prva delovna sobota v mesecu od 8.00 do 12.00 ure

**Uradne ure:**

ponedeljek in torek od 8.00 do 12.00 ure in od 13.00 do 15.00 ure

**sreda od 7.00 do 12.00 ure in od 13.00 do 17.00 ure**  
petek od 8.00 do 13.00 ure

vsaka prva delovna sobota v mesecu od 8.00 do 12.00 ure

Vse spremembe so objavljene tudi na spletnem naslovu: [http://www.upravneenote.gov.si/sentjur\\_pri\\_celju/](http://www.upravneenote.gov.si/sentjur_pri_celju/)

**S spoštovanjem,**

**Marjana Meličar, načelnica**



## Utrinki iz Bosne v P1

Prejšnji vikend je po stopinjah brata potopisno presenetil še Mitja Šega, popotovalni in revolucionarni nadebudnež po duši, in nam v nekdanjem P1 postregel z obilico fotografij svojega poletnega potopepanja po Bosni in Hercegovini in s filmom iz Sarajeva v času vojne izoliranosti od »zunanjega« sveta ... V lastni organizaciji, vstop prost.

Predavanja se je udeležilo večdeset večinoma mladih Šentjurčanov in na kratko tudi nepogrešljivi starina domačega dogodkovanja urednik ŠN Franc Kovač, ki je na licu mesta edini lahko poznavalsko zavzdihnil ob med- in povojni metamorfozi nekdanj olimpijskega mesta Sarajeva. Da večina prisotnih osebno ni čutila posebnega



čustveno-spominskega signala ob npr. fotografiji legendarnega smučarja Bojana Križaja, se ni za hvaliti – ker me meče v kup s tistimi, ki se bolj ali manj smukajo po starinarnicah ... Mitja je bil pristen in dober pripovedovalec svoje bosanske poletne zgodbe, njegovo gradivo pa lepo, zanimivo in, vsaj kar se vojnega filma in kontemplacije ob fotografijah preluknjanih zidov, obzidij in človeških obrazov tiče, zaznamujoče. Da še sama ne vem, kako natanko je Bosna oziroma Sarajevo izgledalo pred katastrofalnim zgodovinskim preobratom bratskih masakrov, je sicer res, vendar pa so vsaj ikone in melos, ki so ostali prisotni po kottičkih mest in morda še bolj med ljudmi in v njihovih govorici, zame precej domači. Tito in Jugoslavija sta tam še vedno živa – še posebej z vidika subjektivne presoje Bosancev, ki so po njuni »smrti« doživeli najtemnejšo varianto nekega »konca« ... Predavanje se je časovno razpotegnilo preko vseh meja, kljub vsemu le malo obiskovalcev ni zdržalo do konca, »osvežili« pa so se lahko z zastonsko »bosansko« gostoljubnostjo, z žestoko rakijo, ki jo je Mitji financiral ŠKMŠ. In vseeno mi spred oči še ure in ure ni izginil pogled 25-letnega fantavojaka, ki je s cigareto v roki in sklonjeno glavo odgovarjal na vprašanja, kot je na primer – koliko si jih ubil in kako ...

E. K.

## CIVILNA POBUDA AKTIVISTOV POMLADI 1990, ŠENTJUR

### Uporaba županske ovratnice in spoštljivost do botrske občine Celje

Šentjur, dne 23.2.2010  
OBČINI ŠENTJUR,  
ŽUPANU IN SVETNIKOM – javno pismo.

Spoštovani!

Vstopili smo v volilno leto 2010, ko se z razlogom in veseljem spominjamo 20-letnice 1. svobodnih in strankarskih volitev po koncu druge svet. vojne in 20-letnice razglasitve Šentjurja za mesto. To sta dve pomembni dejstvi, ki ju velja spomniti se in ozavestiti kot nove priložnosti za nadaljnji razvoj Občine in mesta Šentjur.

Poleg tega je dejstvo, da je takratna strankarska skupščina, zlasti pomladniki, pripomogla, da je bilo mesto razglašeno dostojanstveno z botrom Mestno občino Celje in darilom župana MOC, župansko ovratnico.

V tem je simbolika vrednot spoštljivosti in povezanosti obeh občin in občanov, ki ju povezuje kulturna – glasbena dediščina iz časa lpavcev in dr. A. Švaba.

Vse to se je do sedaj zapostavljalo, županska ovratnica pa zanemarjala.

Kultura je predvsem stvar odnosov med ljudmi in do stvari, zato je vsak praznik družbene skupnosti priložnost, da odnose poglobljamo in izboljšujemo, odpravljamo pa slabosti in nepozornosti. Tudi strankarske volitve sodijo na področje kulture, saj gre za spoštovanje različnosti in podeljevanje mandatov za vodenje

družbene skupnosti.

Na podlagi teh dejstev pobudniki iz civilne družbe aktivistov pomladi 1990 dajemo državljansko pobudo, da se za pomembne praznike in dogodke za občino in mesto Šentjur začne regularno uporabljati županska ovratnica v osebi župana občine Šentjur.

Šentjur kot največji kraj v občini je sedež občine in kot tak promoviran za mesto, saj je tu tudi središče gospodarskega in kulturnega življenja.

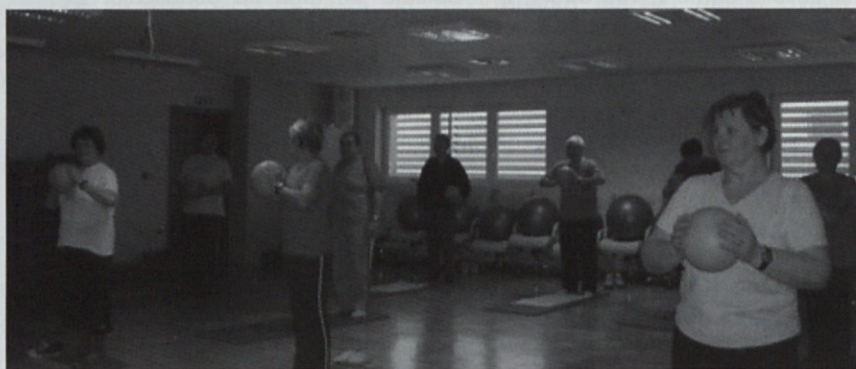
Občina je upravni organ šentjurskega področja in tudi mesta Šentjur, ki ju predstavlja župan in kot tak je upravičen, da se v znak pozornosti in spoštljivosti do meščanov in občanov občasno pokaže z župansko ovratnico. Pred nami je mestni praznik sv. Jurija, ko je lepa priložnost, da se županska ovratnica uporabi. Ne vidimo razloga, da se demokratično in dobronamerno zadeva dogovori in uredi tako, da se izpolni rek Acija Svetine iz leta 1972 ob odkritju lpavčevih spomenikov: »Predvsem je potrebna vzgoja tistih navad in odnosov, ki budijo željo po lepoti, po njenem odkrivanju in spoznavanju, zakaj v njej je skrito del tega, kar dela človeka velikega.«

V upanju na razumevanje pobude želimo uspešno delo za blagor občanov in meščanov.

V imenu civilne pobude, aktivistov pomladi 1990:

Franc Zabukošek dr.dent.med.

### Upokojenci aktivni v »Aspari« - fitness centru Šentjur



Šentjurski upokojenci smo ugotovili, da rekreacija v fitness centru »ASPARA« ni samo za mlade, ampak, da koristi tudi nam. Pridno vadimo na napravah v fitnessu, nato pa še v vodenih razteznihi in dihalnih vajah.

Naš moto je, da moramo biti čim dalje aktivni. Nočemo se zapustiti,

kajti zavedamo se, da je zdrav duh v zdravem telesu. Za dobro počutje je potrebno aktivno življenje s pravilno prehrano in rekreacijo. Vsi, ki se počutite dobro, se nam lahko pridružite.

Minka Aužner



# 100 let Kmetijske šole

11. nadaljevanje

Večje spremembe so nastale na šoli v šolskem letu 1926–27. Takrat so po uredbi kmetijskega ministra nastale dvoletne zimske šole in enoletne specialne šole. Tako je kmetijska šola dobila uradno ime Specialna živinorejska-poljedelska šola. Pri pouku je bil poudarek na živinoreji in poljedelstvu. V primernem obsegu je bil na šoli tudi pouk sadjarstva, vrtnarstva, vinarstva in gozdarstva. Kasneje so iz predmetnika črtali vinarstvo in kletarstvo na ljubo Vinarsko-sadjarški šoli v Mariboru, ki pa je sedaj imela pouk v slovenskem jeziku.

Takšen način izobraževanja je za takratne razmere zadostoval za najbolj umne potrebe kmetovanja na naših kmetijah. Dovolj je bilo, da je imel kmet osnovnošolsko izobrazbo in poleg tega še enoletno kmetijsko šolo.

Vpis gojencev je spremljala posebna komisija pri sreskem načelstvu. Tako so v šolo prihajali tudi učenci iz manj naprednih občin. Število prosilcev za šolanje se je od leta do leta večalo. Povprečno jih je bilo 34, in sicer v skladu s kapaciteto šolskih in internatskih prostorov. Pred vojno je bilo v dijaškem domu prostora za 25 učencev, po preureditvi dijaškega doma pa se je kapaciteta doma povečala na 35 učencev. V začetku gospodarske krize (1932 – 1933) je banska uprava zmanjšala število štipendij, kar se je poznalo na obsegu vpisa učencev v šolo. Drugih virov za štipendije ni bilo. Okrajni kmetijski odbori niso imeli takrat dovolj finančnih sredstev, da bi lahko povečali število štipendij. Največ prosilcev za štipendije pa je bilo iz najrevnejših krajev. Leta 1934 se je banska uprava odločila za mesečni prispevek v višini polovice povprečne oskrbovalnine, kar je pomenilo manjšo obremenitev na učenca. Tako so razbremenili starše, da so lahko poslali otroke v šolo. Ukrep je povečal število prošelj za vpis.

Na šolskem posestvu je potekal praktični pouk. Učence so razdelili v dve skupini: eno za poljedelstvo in eno za živinorejo; vse ostale učence pa v skupine za sadjarstvo, vrtnarstvo in vinogradništvo. Prakso skupin v mlekarni, hlevu in vrtu so učenci opravljali v tedenski izmeni. Učenci so se vrstili po abecednem razporedu.

Na šoli je bila na razpolago knjižnica za učence in knjižnica za učitelje. Privajali so učence k branju knjig leposlovnih in strokovnih, tako da so tudi kasneje lahko nadaljevali s širjenjem svojega znanja.

Za širšo razgledanost učencev so

skrbeli z organiziranjem poučnih izletov po Sloveniji in tudi po celi Jugoslaviji. Izlete so pripravili po določenem načrtu vsako leto.

Na šoli so poučevali ravnatelj, dva strokovna učitelja in trije inštruktorji. Honorarno so poučevali še zdravnik, živinozdravnik in katehet. Petje je učil ljudsko-šolski učitelj. Med osnovne predmete so tedaj spadali zgodovina, domoznanstvo in higiena, med strokovne predmete pa gospodarstvo s kupčijstvom, kmetijsko pravo in zadružništvo ter rokodelstvo.

Šola je imela poleg poučevanja še druge naloge. Tako je šola bila rejsko središče za domače sivopšenično govedo. Obvezno je bila organizator tečajev, ki so bili lahko enodnevni ali večdnevni, tedenski ali mesečni. Za tečajnike so pripravili posebne prostore. Pripravljenih je bilo 25 postelj in preskrbljeno je bilo tudi za prehrano. V počitnicah so organizirali večtedenske tečaje za učitelje na kmetijsko nadaljevalnih šolah. Leta 1934 je bil na gospodinjski šoli tečaj za učiteljice gospodinjsko-nadaljevalnih šol s praktičnim poukom. Pomembni so bili tečaji za rodovnikarje in za voditelje selekcijskih organizacij. Poleg vsega naštetega so imeli tudi tečaje iz mlekarstva, čebelarstva, vrtnarstva in tečaje za uporabo sadja.

Pomembni so bili tudi tečaji za travniške pomočnike, ki so bili razdeljeni na dva dela: - teoretični del konec zime in - praktični del v času košnje trave. Posebnost so bili šestdnevni tečaji za cestarje „za gojitev sadnega drevja ob cestah“ in tečaji „za cepljenje domačih kostanjev“.

Poleg tega so strokovni učitelji kmetijske šole poučevali na kmetijsko-nadaljevalni šoli v Šentjurju, sodelovali pri krajevnih kmetijskih organizacijah, prirejali predavanja za kmetovalce in jim dajali praktična gospodarska navodila. K napredku kmetijstva so pripomogli učitelji na kmetijski šoli tudi kot avtorji strokovnih knjig razprav. Pisali so jih v razumljivem in strokovnem jeziku primerno za vse kmetovalce.

Leta 1925 je prišel na kmetijsko šolo Franc Korber, ki je bil do leta 1946 inštruktor za vrtnarstvo, sadjarstvo in čebelarstvo. V svojih spominih na kmetijsko šolo omenja tudi, da je kmetijska šola bila gostitelj mnogim stažistom z vseh kmetijskih fakultet Jugoslavije. Tu so pridobivali prve praktične izkušnje mladi agronomi.

Piše mag. Nevenka Cmok



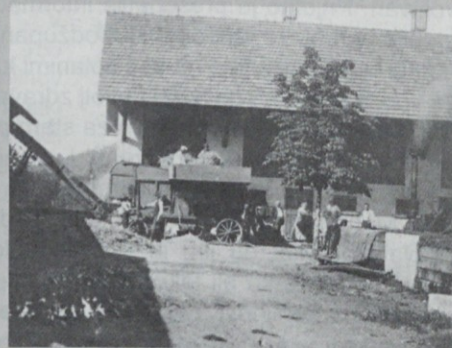
Omenja pomembno vlogo kmetijske šole za bližnjo in daljno okolico. Na šoli je bil sedež številnih strokovnih odborov in društev, ki so delovali v Šentjurju in okolici.



Košnja 1925, ing. Kropivšek na levi strani stoji z nogo na deblu.

Šolsko posestvo je bilo v takratnem času poskusni objekt. Površine so bile pokrite z gnojilnimi in semenskimi poskusi. Vrtnarija je bila pomemben objekt za pridobivanje v vrtnega semena in sadik.

V času, ko so vodili zavod ing. Petkovšek, ing. Kropivšek, prof. Vardjan, so si prizadevali, da bi teoretično znanje učencev še v šolskem letu praktično poglobljali na šolskem posestvu, ki je bilo za takratne razmere vzorno obdelano.



Mlačev žita na šolskem dvorišču

Takšna usmeritev šole, ki je uspešno povezala teoretično znanje s praktičnim delom, je omogočila, da so se po zaključku šolanja izkazali učenci kot vzorni gospodarji z napredno usmeritvijo in so postali vzor kmetovanja v svojem okolju.

Okoli leta 1930 so uredili šolski vrt in rastlinjak s številnimi toplimi gredami. Sicer pa je bila okolica šole vzorno urejena. F. Korbar pravi, da je v tistem času bila kmetijska šola skupno s posestvom po zunanji urejenosti gotovo ena najlepše urejenih šol v vsej državi.

(Se nadaljuje)



## LUCIJINA REPORTAŽA



Me lahko razumete, da se ne morem zadržati, da ne bi začela pri Dobju, dobjanskem podžupanu Meriju in njegovih treh sinovih? Čeprav sem sama pri sebi sklenila, da jih bom pustila pri miru kot drek na cesti, sem v mislih kar naprej gor pri njih. Še zlasti pri tistih 10.500 evrih, s katerimi naj bi jim poplačala zakonske muke, ki so se porodile iz tiste nesrečne »love story«. Z mojimi mesečnimi dohodki, vključno s štipendijo, bi jih odplačevala natančno 4 leta in 5 mesecev, seveda pod pogojem, da v tem času ne bi nič jedla in nikjer stanovala itd. Kar praktično pomeni, da bi bilo z menoj konec. Ne, tako žalostnega konca pa Lucija ne zasluži. Če nekateri lahko na fuš zidarijo, delajo fasade, prodajajo šolarjem alkoholne pijače in podobno, ni vrag, da se kaj dovolj donosnega in skritega pred državo ne bo našlo tudi zame. Pa četudi, dokler ne izplačam podžupanovih sinov, vsak dan na Tratah fehtam pred gostilno ali prodajam dobjanski mladeži travo.

Z veseljem lahko poročam, da so Dobjani učinkovito rešili problem škodljivega sevanja, ki je skoraj ugonobilo Hugota, zaradi katerega so bili nekaj časa brez interneta. Ker sevanje ni prav nič škodilo sicer hudo občutljivemu podžupanovemu Janiju, ki je imel anteno na svoji strehi, je jasno, da je vse OK. Bo pa dobjanskim šolnikom škodilo računalniško opismenjevanje, ki se ga je lotila mati županja, kajti sedaj pa res več ne vejo, kako se bodo ubranili, če bo po elektronski pošti začela poročati staršem o njihovih šolskih grdobijah. Se pa v Dobju že ugiba, kaj se bo zgodilo na jesenskih občinskih volitvah. Prijetno je presenetila informacija, da bosta družno stopila v boj za župana in podžupana Merij in Uduč, ki nameravata dokazati, da je s šolanimi kadri en sam križ in je za vodenje občine povsem dovolj zdrava kmečka pamet. Vsa čast fantoma in njunemu boju za staro pravdo. Tradicionalna Francijeva županska konkurenta Lubenica Karl (zunaj zelen, znotraj rdeč) in šolana jezična Natalija sta sumljivo ponižno tiho. Menda bosta podprla kar Merij-Udučevo kmečko listo? Dobjani pravijo, da jim je vseeno, kdo jim bo županoval, ker je občina tako ali tako totalno v riti, kar pa je ena sama depresivna debilnost, kajti vsak pameten Dobjan ve, da je v Dobju vse v redu in jim je Franci v dobrem in slabem dosmrtno usojen za župana.

Podobno je tudi v Šentjurju, kjer za Štefa ni in ne more biti ustrezne zamenjave, zlasti še sedaj, ko se je tako odlično ujel z Eriko in CMC. Njegov najljubši podžupan Jožef Prvi Ponkovški sicer skupaj z SDS pripravlja totalno volilno vojno, kar mu jaz osebno zelo zamerim, ker očitno ne verjame v Štefovo karizmo, čeprav, no ja, nič ne rečem, zihher je le zihher, kajti nikoli nisem čisto stoprocentna, kakšno nam lahko zakuha

Jožef Drugi Javorski. Zdaj se kar nekam sumljivo ven meče, ampak jaz še vedno verjamem, da je po duši naš in da lahko računamo nanj. Proti navezi z dvema Jožefoma, podprti še s tretjim občinskim direktorskim Jožefom, sta sedaj po novem nestransarska bivši liberalec Robi in nekdanji mladinec Marko pravi mišji drekec. To je jasno vesoljnemu svetu, zato se sploh ne čudim Štefovi sproščenosti, ko se je na krizo in grozeči Alposov stečaj odzval na edini možni psihološki način: lepo je nabasal občinske uradnike v avtobus in jih iz obremenjujočega okolja odpeljal na strokovno ekskurzijo na polete v Planico. Kaj tako genialno osvežujočega se še dobjanski Franci, ki je namazan z vsemi možnimi muzikantskimi triki, ni spomnil. Vsi drugi kao županski kandidati, od Cvetota do Jankota, Zdenke in še koga, pa se ve, da le afne guncajo. Ali pa še to ne, kot na primer Čoklovi eselesovci, ki so se dobessedni usrali v hlače, ko jim je kriza skenslala šrotovsko navezo s Škobernetom. To, da Štef zaradi volitev zadržuje ceno kanalščine, ali pa se ob isti uri čudežno pojavi v treh različnih krajih na treh različnih občinskih zborih, so navadne nebuloze. Štef je samo neskončno rad s svojimi občankami in seveda tudi občani in mu niti na kraj pameti ne pade, da bi jih po nepotrebnem zanemarjal, ali pa razburjal s takšnimi malenkostmi, kot je za nekaj ušivih evrov zvišana cena. Toda v tem ljudomilem pogledu ga je odločno prekosil liberalni Jožef Drugi Javorski, ki je v začetku meseca nepričakovano srečal Abrahama, pa je rekel, klinc gleda cel svet in še tri sela zraven, na lastne stroške bom naredil tako fešto, kot jo ne bo Štef nikoli. In jo je res naredil, in to tako super, da je tudi sam ne bo zlepa pozabil. Se je pa zaklel, da če mu Bog da doživeti še kak relevanten življenjski jubilej, bo prej prekleto premislil, koga bo povabil. Prav gotovo pa ne kakšne takšne grupe, kot je bila tista z Rodetom in muftijem, ki se je najprej najedla in napila na njegov račun, potem pa ga je jebala v živi mozeg, da je skoraj znorel. Prav nesramno od njih je bilo, da so mu resnico naprej metali.

Zdaj pa samo še stavek ali dva o naši nogometni Miri. Tisti njen intervju o športu in šentjurskih organizatorjih športa mi je polepšal pol meseca marca: tako je treba s napihnjenimi dedci, ki mislijo, da smo ženske samo za v posteljo in kuhinjo, pardon, za v kuhinjo in šele potem morda ono drugo. Nimajo pojma o pojmu, pa bi radi komandirali. E, moj Vlado in kompanija, upam, da se vas je Mirina misel dotaknila v živo in ste ji za 8. marec spokorjeno prinesli vsaj kak zvonček, če že res nimate za vrtnico. Če pa ste slučajno topogledno zamočili, ne se sekirat, saj imamo še materinski dan.

Vaša Lucija

štajerski val

93,7 in 87,6 MHz



## POLICIJSKE CVETKE



**Interventna številka: 113**  
**Policija Šentjur:**  
**03/7464150**

Blagovna, 20. 2. – dovoljenja.

Podjetje iz Celja je prodalo kanalizacijske cevi posredniku, ta pa tretjemu podjetju. Zataknilo se je, ko so v knežjem mestu izvedeli, da jim **posrednik ne namerava plačati**, zato so odšli na Proseniško, od koder so jih odpeljali. Vse to je razkačilo lastnika tretjega podjetja, **ki je cevi posredniku plačal!**

Šentjur, 20. 2. – Mladenci, ki se je s taksijem v družbi dveh deklet peljal v nočno življenje v Celje, je zaradi kratkega stika **sredi vožnje pobesnel in pričel udrihati puncu v predel glave**, deležni sta bili tudi lasanja, na koncu pa sta poiskali zdravniško pomoč.

Šentjur, 21. 2. – Partner se ni oziral na prisotnost otrok in je v **nedeljo grozil svoji izvoljenki, ki je zaradi strahu v zimskih razmerah morala kar bosa steči iz hiše**. Nasilneža so policisti pridržali za 48 ur.

Šentjur, 22. 2. – Nek barabin ali več njih je **razbil vodovodno črpališče** pri pomožnem nogometnem igrišču. Razbil je več opek strešne kritine in omarico s števci.

Šentjur, 22. 2. – Nekdo je trem parkiranim tovornjakom **prerezal cerade** in povzročil za 1.500 evrov škode.

Dramlje, 23. 2. – Nekdo je iz dveh tovornjakov na avtocestnem počivališču spumpal 100 litrov dizla. Podoben dogodek se je pripetil čez 5 dni, ko so spečemu tovornjaku **izpraznili kar 400 l nafte!** 6. marca je nekdo prerezal cerado in odtujil dve industrijski fritezi za čvrtje.

Šentjur, 23. 2. – Policisti so ustavili kroničnega kršilca CPP in mu **zasegli vozilo**. Tokrat je vozil brez veljavnega voznškega

Dramlje, 24. 2. – Zaradi polaganja betonskih plošč preblizu meje sta se sprla soseda in se pomenila s pestmi.

Šentjur, 24. 2. – Policisti so ustavili voznika, ki je napihal preko dovoljene meje, ob pogledu na rezultat pa je skušal pobegniti kar peš, vendar ni prišel daleč. Čez nekaj dni je podoben grešnik hotel z vozilom pobegniti že, ko so ga hoteli policisti ustaviti. Nihče od obeh ni prenočil v domači postelji.

Šentjur, 27. 2. – V eni izmed trgovin so zasledili **unovčenje ponarejenih darilnih bonov**.

Planina pri Sevnici, 27. 2. – Pijani **oče je pretepal otroka**, ki sta ga prijavila.

Gorica pri Slivnici, Grobelno, 27. 2. – V bližini Slivniškega jezera sta se dve vozili oplazili, **povzročitelj pa je odpeljal naprej**. Vozil je rdeči Renault 5. Podobno se je 2. marca zgodilo v Stopčah, kjer je pobegnil voznik belega avtomobila.

Šentjur, 28. 2. – Med obiskom pri prijatelju jo je **gospa srednjih let skupila z udarcem**.

Šentjur, 5. 3. – Na železniški postaji sta 19- in 20-letni sestri iz okolice mesta pristopili do 20-letne Sevnčanke in jo odvedli do vozila, kjer je čakal 20-letni Šentjurčan. Odpeljali so jo gozd, jo pretepli ter zahtevali, da o njihovih podvigih ne sme črhniti.

Planina pri Sevnici, 6. 3. – Nekdo je vlomil v prostore klumpovcev in iz blagajne odnesel okrog 300 evrov. Menda je za sabo pustil nedvoumne sledove.

## IZ POROČILO NAČELNICE UE ŠENTJUR

## Ne vemo, koliko nas je

Zanimivo je, da ob vseh mogočih in nemogočih evidencah na UE ne vejo, kako je s šentjurskim naravnim prirastom prebivalstva. Znano je število rojstev in porok, ni pa znano, koliko je umrlih, priseljenih in odseljenih. Lani smo imeli 216 novorojenčkov (leto prej 231) in 32 porok (leto prej 44).

## UE je odlična in poceni

Za odlično so jo ocenile stranke, ki so ji prisodile 4,71 točke od 5 možnih, sicer pa je po besedah načelnice Marjane Metličar šentjurska UE ena najbolj pridnih in najbolj skromnih v državi. Lani so zmanjšali materialne stroške za dobrih 5 tisoč evrov, so pa zato povečali plače za 23 tisoč evrov. Rešili so 12 720 upravnih zadev (+ 1%) in 21 470 drugih upravnih nalog (- 1,6%). Krajevni urad Dobje, ki je odprt 4 ure tedensko, je rešil skupaj 89

zadev, ali približno eno zadevo v 2,3 ure, a ga kljub temu ne nameravajo ukiniti.

Bolj pestri so primerjalni statistični podatki za leto 2008. Za plače je UE Šentjur porabila 77,1% svojega letnega proračuna, kar je najnižji odstotek med vsemi UE v državi, za materialne stroške 14%, kar je spet najnižja številka. Leta 2008 so povprečno porabili za mesečne plače na zaposlenega nekaj manj kot 2 000 €, lani pa okrog 2150 €. Povprečna plača je bila za več kot 5% višja od povprečja na primerljivih UE, toda stroški za plače na eno rešeno upravno zadevo so kar za 38% manjši od povprečja. Tudi materialni stroški na rešeno zadevo (11,5 €) in stroški na prebivalca (5,43 €) so v naši UE nižji od slovenskega povprečja (14,48 € in 6,23 €). Menda naši uradniki pokajo od same skromnosti in pridnosti.

## Drameljski planinci zakorakali v četrto desetletje

Drameljski planinci so februarja obeležili tri desetletja organiziranega delovanja. V lanskem letu so združevali 156 članov, najbolj znan pa je njihov projekt Pohod po drameljski planinski poti, ki so ga ponovili 29-krat. Veliko skrbi namenljajo planinski postojanki na Uršuli, ki je sicer cerkvena last in je spomeniško zaščiten objekt, ki ga imajo od leta 2000 v polstoletnem najemu. Zdravko Golež je na občnem zboru dobil zeleno luč tudi za nadaljnjo vodenje društva, kjer v zadnjem času uspešno izvajajo program za najmlajše

planince Cici planinec.

## Svizci prikvizali državno tekmovanje

Še januarja je bilo veselo pri PD Slivnica pri Celju, saj so mladi slivniški planinci, ki so bili jeseni najboljši na regijskem tekmovanju Mladina in gore, nepremagljivi tudi na državnem. Slivniški svizci Gašper, Jakob, Janez in Tilen so v Trzinu ugnali preostalih 26 ekip, saj so najboljše odgovorili na 30 zahtevnih vprašanj. S tem so svojemu društvu nakopali tudi organizacijo naslednjega državnega tekmovanja.

br

## Namiznoteniške vestičke

V tretji sezoni turnirjev vaških skupnosti drameljske krajevne skupnosti so zadnjo februarso v soboto izvedli namiznoteniški turnir, ki je poprej obstajal kot samostojna prireditel. V moški konkurenci je bil med 22 tekmovalci najboljši **Iztok Koritnik**, v ženski pa je bila med petimi ljubiteljicami male žogice najuspešnejša **Marjeta Štor**. V seštevku vaških skupnosti je največ točk prejel **Jarmovec**.

V Kozjem se je končalo rekreativno namiznoteniško ligaško tekmovanje, kjer je sodelovalo kar 21 ekip, Športna zveza Kozje pa ga je pripravila šesto sezono zapored. Edina (!) ekipa iz šentjurske občine, Ponikva, je v prvoligaški konkurenci zasedla 8. mesto. Lani je Ponikva igrala z dvema ekipama in s »profesionalno« celo zmagala.

br



# Odzivi na intervju Mire Jazbec

Le kaj se dogaja z našo demokracijo in našimi občani, ki se pod svojo »hudobijo« enostavno ne upajo podpisati? Da, priznam, kriv sem tudi urednik ŠN, ker se na anonimke odzivam.

Piscem anonimnih pisem sporočam, da bomo v prihodnje objavljali le tovrstna pisma, katerih avtor bo znan vsaj uredništvu. To pomeni, da bo na željo pisca njegova identiteta lahko ostala javnosti skrita.

Najprej je »priletel« anonimni odziv »Šentjurskega športnika«, ki mu na kratko odgovarja Mira Jazbec. Nato sta sledili pismi predsednika in podpredsednika ŠZŠ Franca Pepevnika in Vlada Artnaka. Vsa tri pisma so si presenetljivo podobna in bi jih z lahkoto združil v en sklop, toda zaradi verodostojnosti in zelo verjetnih hudih očitkov jih objavljamo v celoti.

## Povzetek anonimke

### »šentjurskega športnika«

Pismo, podpisano s »Šentjurski športnik«, je naslovljeno na »gospo samostojno knjižničarsko referentko« (»... ki je specialist za zlaganje knjig«) in hudobno namiguje na njeno športno in politično nekompetentnost. V nadaljevanju ji očita pokvarjenost, politikantske boje s političnimi nasprotniki iz LDS, SD in Zares, kjer uspeva s svojimi lažmi ...« in tako naprej. »Šentjurski športnik«, iz njegovega pisanja se da sklepati, da bi to lahko bil kar nekdo iz ožjega kroga športnih pedagogov in ŠZŠ, se v glavnem vsebinsko ne odziva na javne izjave in stališča Mire Jazbec v intervjuju, temveč intervjuvanko poskuša diskreditirati, poniževati in žaliti. Gre več ali manj za pamflet, z izjemo zaključnega poziva, da naj »odstopijo vsi akterji te petletne sramote in dajo priložnost mladim izobraženim ljudem ...« in vsaj delno tudi izjave, »da je treba prepustiti športnikom, da se organizirajo sami, ne glede na politično, versko in drugo pripadnost.« V načelu bi temu pozivu veljalo pritrčiti, če se v preteklosti šentjurski šport ne bi hudo spotikal ravno zaradi »športne« zlorabe tega načela.

Urednik: F. Kovač

## Odgovor Mire Jazbec

### »šentjurskemu športniku«

Glede na to, da ste gospod 'Šentjurski športnik' poslali pismo na uredništvo ŠN, vam sporočam samo, da upoštevam in spoštujem drugačna mnenja in sem pripravljena sprejemati konstruktivne predloge in kritike kogarkoli, ne glede na versko, politično, poklicno ali drugo pripadnost. Teh pa v vsebini vaše anonimke nisem zasledila. Ugotavljam celo, da ste brali nekaj drugega in ne mojega intervjuja, pozabili na viteštvo, fair play ter da ne spoštujete svojega mnenja niti toliko, da bi ga opremili s svojim podpisom in tako dokazali, da je v vas vsaj malo športnega duha in da stojite za tem, kar poveste.

Vsekakor je ime Aco Pepevnik v športu

preveliko in njegovi dosežki v alpinizmu neprecenljivi, da bi se v Šentjurju zlorabljal njegovo ime glede na funkcijo, ki jo ima v ŠZŠ. Nanj in na njegove dosežke smo ponosni tudi vsi, ki smo v šentjurski šport vpeti tako ali drugače, v tem soglašam z vami, gospod 'Šentjurski športnik'.

Ostala vsebina anonimke ni vredna, da bi z njo polemizirala in v primeru nadaljevanja tega tudi ne nameravam početi, če avtor ne bo znan.

## Pismo predsednika ŠZŠ Franca Pepevnika Šentjurskim novicam

Mira Jazbec v svojih odgovorih v povezavi s ŠZŠ in enim izmed podpredsednikov navaja neresnice, zavaja, namiguje in poskuša z blatenjem očrtniti naše delo, status in prizadevanja v smeri prepoznavanja potrebe lokalne oblasti po javnem interesu v organiziranosti športa. To početje Mire Jazbec na tak način je nizkotno in kaže na njene nizke osebne moralne vrednote in politično motiviranost. Zaradi tega in zaradi našega statusa krovne organizacije športa v naši občini ter kot športni delavci ponovno nismo naklonjeni razreševanju te tematike preko medijev. Zato pozivamo Miro Jazbec, da se, v športnem besednjaku, vrne za zeleno mizo, in po več letih preneha s takšnim početjem preko medijev in političnim izkoriščanjem svoje moči v škodo šentjurskega športa. Upamo, da bo vendarle enkrat prebolela tudi zamero, ker vodstvo ŠZŠ kljub svojim dobrim namenom in poskusom žal v vseh teh letih v njej ni prepoznala osebnosti, ki bi jo kot športnega delavca krasilo ustrezno znanje s področja športa in tudi vrednote fair playa. Tudi njeno zadnje dejanje (kljub uradnemu sestanku pri županu in ugotovitvah na njem) poskusa zahrbtnega nagajanja in nasprotovanja s pomočjo medijev in vplivanja na posamezne lokalne politike žal to potrjuje. Vsebinske navedbe njene izjave lahko oporekamo tudi s pisnimi dokumenti, ki jih imamo arhivirane v ŠZŠ.

## Demanti Vlada Artnaka

Intervju Mire Jazbec kaže na enostransko politično motiviranost, a je hkrati izpod vsakega osebnega etičnega nivoja ter poln nestrokovnosti. Kljub prepričanju, da se različni interesi ne rešujejo na cesti in preko medijev, mi odgovornost do ljudi vseh starosti in aktivnosti, ki so povezani na področju športa z mano, nalaga breme medijskega odziva. Bistvo izrečenega

z njene strani ima skupni imenovalec v negativnem predznaku strokovne športne izobrazbe. Lokalna politika, kamor sodi tudi navedena, pa bi morala vzpodbujati ravno nasprotno – aktiviranje športno izobraženih ljudi za delo v športu, zlasti na področju javnega interesa. Žal je nerazumljivo mnogokrat ravno nasprotno, kar tudi ni presenetljivo, saj smo v naši občini znani, da je pri nas marsikaj drugače, kot bi bilo razumno pričakovati. Moje dodatno delo na področju športa in predvsem javnega interesa izhaja iz izobrazbe in osebnega interesa ter volje nekaj narediti za svoj kraj. Tudi če komu to ni po volji, je to zame še dodaten motiv. Vlado Artnak ni ŠZŠ, kakor tudi ni član politične stranke. V tem, da imam brata, ki to je, vidim vzrok za politično obračunavanje s strani Mire Jazbec. Ampak ne z mano, to je njen obračun, ki nima nobene zveze s športom.

Stanovska organizacija športa v občini je zelo potrebna, zlasti zato, ker smo po Zakonu o društvih vrženi v milost in nemilost interesom lokalne politike. Intervju in poteze navedene so najboljši dokaz za to. Zavedanje športnih društev po skupnem interesu pa je vsaj 20 let žal preveč pasivno, to pa je zajelo tudi nekatere posameznike, ki jim je lažje tiščati glavo v pesek, kot se izpostaviti. Vzrok skrivanja leži v lokalni politiki, ki področja športa in vpliva nanj ne da iz svojih rok (vsaj od časa vodenja Toneta Rataja, ko smo vsaj po minimalnih korakih vendarle prihajali do napredka). ŠZŠ vodi Aco Pepevnik, ki je eden najznamenitejših Šentjurčanov vseh časov. Interes voditi šentjurski šport še nisem imel, čeprav bi ga lahko že zdavnaj pokazal (na primer leta 2000, ko je svojo funkcijo končal Tone Rataj). A to in dejstvo, da sem zaradi svojega znanja in izkušenj s področja športa ter načina direktnega izražanja svojega mnenja marsikomu trn v peti, avtomatsko ne pomeni, da nimam interesa kaj narediti za to, da organiziranost športa v občini Šentjur pridobi na veljavi, vsebini, samostojnosti in strokovnosti. Pa če se Mira Jazbec ali pa kdo drug s tem strinja ali ne. Če bi Mira Jazbec imela enak interes, ne bi počela v škodo športa to, kar počne.

## In še pismo športnih pedagogov

Ki pa ga ne objavljamo, ker je ta tema že tako rekoč preveč izčrpana. Če bodo vztrajali na objavi, bo prišlo na vrsto v naslednji številki ŠN.

F. K.



# Nogometni sodniki nikoli namerno ne oškodujejo moštva

Minuli december se je »upokojil« dolgoletni nogometni sodnik Karli Majcen iz Šentjurja, ki je zadnjih sedem let kot pomočnik glavnega sodnika na igrišču delil pravico tudi v prvi slovenski nogometni ligi. Praktično je vsa leta imel nadpovprečne sodniške ocene, ki so mu jih dodelili kontrolorji sojenja. Petnajst let je igral mali nogomet v celjski in šentjurski ligi ter je v sezoni 1992/1993 leto dni igral tudi veliki nogomet za takratni NK Šentjur. V zadnjih letih je izobraževal nove sodnike.



## Kako ste vi doživljali tekme kot sodnik?

Sodnik z drugačnimi očmi gleda na nogometno tekmo kot igralec ali gledalec. Trenerji in domači gledalci imajo zelo subjektiven pogled na dogajanje na igrišču, kajti za vse, kar ni v prid njihovem moštvu, je kriv sodnik. Zanimivo pri sojenju je to, da se vsi vedno pritožujejo, če čutijo, da so bili oškodovani, toda če je sodnik storil kakšno napako, ki je bila v njihovo korist, potem po tekmi nikoli ne bodo rekli, da jim je sodnik pomagal do zmage. Sodnika pred in po tekmi vsi spoštujejo, toda na tekmi je najslabši človek, če menijo, da je oškodoval domače moštvo.

## Kateri dogodek vam je ostal najbolj v spominu?

V pravih nogometne igre je, da če na igrišču umre igralec, funkcionar ali trener, se tekma prekine. Ko sem bral ta pravila, sem mislil, da tega ne bom nikoli potreboval, a sem kasneje res sodil tekmo, kjer je umrl igralec. Na medobčinski tekmi Laško – Šoštanj se je zgrudil na nogometno zelenico oče sedanjega reprezentanta Miša Brečka.

## Ali vas je kdo hotel kdaj podkupiti?

Niti enkrat v celotni devetnajstletni karieri sojenja. Seveda mi je v hecu kakšen funkcionar domače ekipe pred tekmo rekel, da naj sodim pošteno, da bodo domači zmagali. V Sloveniji po mojem prepričanju ni podkupovanja sodnikov. Sodnik mora imeti čut za poštenost. Če si kot človek pokvarjen, nikoli ne boš

**Karli Majcen: »V Sloveniji po mojem prepričanju ni podkupovanja sodnikov.«**

napredoval kot nogometni sodnik.

## Kakšne zanimive reakcije s strani gledalcev in igralcev ste doživeli, ko ste naredili kakšno sodniško napako?

Ko sem sodil tekmo prve lige med Mariborom in Novo Gorico in naredil napako pri signalizaciji »outa«, je proti meni priletel vžigalnik iz občinstva. Še danes ga hranim za spomin. Sicer pa najbolj vročekrvni gledalci pogosto preklinjajo sodnike, tudi mene so, z vzdevkom: Kurba, črna! Črna zato, ker je sodnikova obleka takšne barve. Poudaril bi, da tudi najboljši sodniki delajo napake. Pierluigi Collina, ki je bil po izboru Svetovne zveze nogometne statistike in zgodovine štirikrat izbran za najboljšega sodnika na svetu, je enkrat dosodil enajstmetrovko, čeprav sploh ni prišlo do kontakta med igralcema.

mogoče pri sporni situaciji postavljen tako, da mu zakrivajo pogled drugi igralci. Prav zaradi spornih zadev v kazenskem prostoru so v ligi Europa uvedli petega in šestega sodnika.

## Zakaj potem pri spornih situacijah ne uvedejo posnetkov, na podlagi katerih bi lahko spremenili napačne sodniške odločitve?

Moja razlaga je takšna: v nogometu je veliko spornih situacij in če bi sodniki ustavili tekmo ob vsaki takšni situaciji in si pogledali posnetek, potem bi tekma lahko trajala tri ure. Res pa je, da bi bilo to veliko bolj pošteno. Enkrat na tekmi v Velenju je sodnik spregledal ofsajd in NK Rudar, ki ga je takrat vodil Brane Oblak, je po krivici prejel gol. Oblak in sodnik sta dobra prijatelja in Brane mu je na tenisu rekel, da je dvajsetkrat pogledal posnetek



Karli Majcen med sojenjem tekme prve lige v Novi Gorici

## Ste kdaj naredili napako, zaradi katere je bil dosežen gol?

Na vseh skoraj tisoč tekmah sem naredil samo eno takšno napako, kajti nisem videl igralca v ofsajdu na nasprotnem koncu igrišča, ker so ga drugi igralci zakrivali. Moje mnenje je, da sodniki nikoli namerno ne spregledajo prekrška, ofsajda ali igranja z roko. Vsi gledalci smo videli očitno igranje z roko pri Henryu, ki je Francijo popeljala na svetovno prvenstvo, toda povsem možno je, da sodniki tega niso

## Vaša napoved za Slovenijo na svetovnem prvenstvu v Južni Afriki?

Mislím, da se bodo prebili v drugi krog, lahko pa se zgodi tudi čisto drugače, ker je žoga vedno okrogla.

videli. Pomemben je zorni kot gledanja. Povsem drugače je gledati tekmo z očmi številnih kamer ali z očmi sodnika, ki je

in ugotovil ofsajd. Sodnik mu je rekel, da bi prav gotovo dosodil ofsajd, če bi imel možnost na tekmi pogledati posnetek vsaj enkrat.

## Zakaj sploh obstaja ofsajd?

Včasih tega pravila ni bilo, uvedli so ga zato, da so ekipe na bolj taktičen način dosegle gol. Brez ofsajda bi lahko nekateri igralci celo tekmo stali ob голу in čakali na podajo.

## Kje vam je bilo najbolj prijetno soditi?

Zagotovo v mariborskem ljudskem vrtu, kjer navijači »pričarajo« neverjetno vzdušje. Če si bom še kdaj ogledal kakšno tekmo v živo, bo to sigurno v Mariboru. Sicer pa imam poklicno deformacijo, saj tekme bolj gledam s sodniškimi očmi, torej opazujem sodnike.

Damjan Likar



## IZ ŠRK KOŠI ŠENTJUR

## Naslednje leto naskok na drugo ligo?

V zadnjem snežnem metežu se je končala krstna sezona košarkarjev ŠRK Koši Šentjur v 3. SKL - vzhod, ki so jo končali na solidnem četrtem mestu.

Seveda ostaja priokus, da bi z nekaj več sreče lahko bilo še dosti bolje. **Kristijan Košak** ima s svojimi varovanci smeje načrte. V svoje vrste naj bi pridobil še nekaj mladih košarkarjev iz šentjurskega »bazena«. V naslednji sezoni želijo naskakovati 2. SKL, sodelovali pa bi radi tudi v rekreativni mednarodni obsoteljski ligi.

27. 2.: Nazarje : ŠRK Koši Šentjur 78:77 (17:19, 21:17, 16:14, 14:18, 10:9) (OT) **Dosežki**: Zorko 25, Polenek 21, Pirih 18, ...

6. 3.: ŠRK Koši Šentjur : Savinja 108:65 (22:12, 33:17, 30:17, 23:19). **Dosežki**: Verhovšek 21, Zorko B. 17, Pirih 16, Polenek 15, Pusser 11, Zupančič 10, ...

10. 3.: Konjice-Zreče : ŠRK Koši Šentjur 71:83 (19:29, 16:24, 21:11, 15:19). **Dosežki**: Zorko B. 33, Polenek 25, Verhovšek 12, ...

**Končni vrstni red 3. SKL – vzhod**: 1. Nazarje 13 (zmag) – 3 (poraz), 2. Lenart 12-4, 3. Ruše 12-4, 4. ŠRK Koši 10-6, ...

### Veterani Šentjurja prvič brez prvega mesta

V 3. sezoni kozjanske veteranske košarkarske lige, ki jo organizira in vodi Športna zveza Kozje, so šentjurski veterani po dveh zmagoslavjih tokrat končali na 2. mestu. V odločilni tekmi so doma izgubili s Kozjani.

**Končni vrstni red**: 1. Kozje, 2. Šentjur, 3. Dren Lesično, 4. Podčetrtek

### Neža in Urša

#### mladinski prvakini

Prvo marčevsko nedeljo sta Trnovčanki **Neža** in **Urša Belak** z ŽKK Merkur Celje postali mladinki košarkarski prvakini. V 15 oz. 10 minutah finalne tekme s Kranjčankami sta dosegli po 4 točke. Zlato medaljon je prejel tudi pomočnik trenerja Šentjurčan **Boštjan Kočar**.

### Košarkirajo tudi v Dobju

Predprejšnjo soboto je Klub mladih Dobje - ŠPUKN organiziral zimski košarkarski turnir trojk, kar so storili četrto leto zapovrstjo. V šolski telovadnici je nastopila peterica rekreativnih ekip.



Zmagovalci turnirja v Dobju

Najboljša je bila ekipa z imenom JURA (Silvester Kozole, Luka Romih, Grega Tovornik in Andraž Hladin), na 2. mestu je bila Štirka (Aleš Mlaker, Metod Gradič, Matej Marot in Andrej Rožanc), 3. pa so bili Tralala (Metod Hrovatič, Robi Rebernik, Marjan Leskovšek in, Beni Volasko).

br

## MALI NOGOMET

## Kmalu sezona na prostem

V začetku prihodnjega meseca se bodo pričela malonogometna tekmovanja na prostem. Tako kot lani jih bodo tudi tokrat izvajali organizatorji s Ponikve in Šentjurja.

### Hrovatič z zlatom pri mladincih

Vpoklicu v člansko reprezentanco se je za prejšnjemesečno gostovanje v Romuniji zaradi službenih obveznosti odpovedal član KMN Dobovec **Matjaž Vojsk**. Tega na srečo ni bilo treba storiti soigralcu **Aljažu Hrovatiču**, ki je prejšnji teden sodeloval v akciji reprezentance do 21 let, ki se je dvakrat pomerila z Italijo. Aljaž je prvo marčevsko nedeljo z ekipo KMN Dobovec do 18 let v finalni tekmi po razburljivem dogajanju z domačo Litijo postal

nosilec zlate medalje!

### Tekmovanja razpisana

V središču občine so razpisali tekmovanja v 1. in 2. ligi ter v pokalu. Drugoligaši bodo tekme igrali ob petkih, prvoligaši pa ob sobotah. Pričetek tekmovanja je predviden za 2. april. Veteransko tekmovanje se bo, tako kot že prejšnjo sezono, odvijalo na umetni podlagi na Ponikvi, kjer bodo drugič doslej organizirali tudi ligo na prostem, ki se bo predvidoma pričela v soboto 10. aprila. Veterani bodo pričeli dan prej. br

## Dva člana Lintvarja na najvišji stopnički

Članica šentjurskega Društva jadralnih padalcev Lintvar Šentjur Mojca Pišek je prvo marčevsko soboto v Novi Gorici s 666 točkami ubranila lanskoletni naslov državne prvakine, saj je na državnem prvenstvu znova zmagala v ženski konkurenci. Lintvar je v ekipni konkurenci dosegel 3. mesto. Poleg Mojce so v ekipi sodelovali še **Damjan Čretnik**, **Dušan Orož** in **Zoran Zorman**.

Na tekmovanju v preletih t.i. zimske lige je Piškova dosegla skupno 2. mesto. Največji uspeh kariere pa je v tej disciplini dosegel **Anže Pristov**, ki je s 1909 točkami skupno dosegel 1. mesto in prvega zasledovalca prehitel le za tri točke. V ekipni konkurenci preletov so bili lintvarji na koncu drugi. br

## Državni rekord Martine Ratej in drugi rezultat na svetu

Martina Ratej je prvo marčevsko soboto nastopila na slovenskem atletskem zimskem prvenstvu v metih v Domžalah in na prvi letošnji tekmi v metu kopja dosegla spodobnih 61,12 metrov. To je le dobra dva metra manj od njenega rekorda s predprejšnjega poletja. Njena najbližja konkurentka je orodje zalučala 59,8 m, kar pomeni, da zadnja leta nepremagljiva članica AK Šentjur dobiva domačo konkurenco.

Vse skupaj je bilo le uvod, saj je v soboto na prvem letošnjem mednarodnem tekmovanju v francoskem Arlesu, kamor je odpotovala s 3. rezultatom na svetu, za več kot 2 metra in pol preseгла svoj državni rekord! Nova znamka znaša 65,96 m, to pa je trenutno 2. rezultat na svetu. Omenimo še, da je Martina na mitingu za sabo pustila vso konkurenco.

Poleti je njen glavni cilj evropsko prvenstvo v Barceloni, želi pa si tudi uspešnih nastopov v svetovni t.i. diamantni ligi. Njen trener Andrej Hajnšek je dejal, da je Ratejeva pozimi naredila napredek v specialni moči in hitrosti, bistveno pa je popravila tudi tehniko. br





## NOGOMET

## Uvod v pomlad z remijem

Zima je kar za dva tedna zamaknila začetek drugoligaškega nogometnega prvenstva. Šentjurčani so v prvem krogu doma gostili Krško in po ne pretirano dobri igri remizirali z 1:1.

Šentjurski nogometaši so na začetku vsakega tekmovalnega ciklusa skorajda že abonirani na neodločene rezultate. Letošnje prvenstvo so sicer začeli s porazom v gosteh, v prvi domači tekmi pa remizirali. V lanski premierni drugoligaški sezoni pa so z remijem odprli tako jesenski kot spomladanski del tekmovanja, tradiciji pa so pritrtili tudi na prvi pomladni dan, ko so v Športnem parku gostili ekipo Krškega. Nadaljevanje prvenstva v 2.SNL se je sicer zamaknilo za kar 14 dni, saj je sneženje v začetku marca prekrilo večino slovenskih nogometnih zelenic. Trener **Oskar Drobne** je imel tako tudi več časa, da uigra nekoliko spremenjeno ekipo, ki jo zaradi vremenske zamude zdaj čaka še hujši ritem v boju za obstanek, saj bo nekaj tekem odigranih tudi med tednom.



V tekmi proti Krškem so barve Šentjurja branili tudi številni domači mladi nogometaši. Priložnost je dobil tudi 19-letni Miha Belak.

V lepem vremenu so minulo nedeljo v Športnem parku tako gostovali zadnjevrščeni Krčani. Ti so se v boju za obstanek močno okrepili in del priprav opravili celo na črnogorski obali. Šentjurčani so nastopili v popolni zasedbi z izjemo Jerneja Leskovarja, ki je bil v prvligaški postavi Celja.

Na igrišču pa kakšnih 150 gledalcev ni videlo pretirano dobrega nogometa. Priložnosti je bilo malo, domači pa so povedli ob koncu prvega polčasa iz enajstmetrovke, ki jo je v zadetek spremenil **David Firšt**. Kmalu po odmoru so Krčani, ki jih je Šentjur v prvem delu prvenstva v gosteh ugnal kar z 0 : 5, izenačili. Do konca tekme se rezultat ni več spremenil, čeprav so Šentjurčani tik pred koncem nevarno zapretili. Remi s Krškim vsekakor predstavlja soliden uvod, še posebej, ker v boju za obstanek med ekipama ostaja 8 točk prednosti v korist Šentjurja. Zelo pomembne pa bodo že naslednje tekme. Šentjur najprej gostuje pri Beli Krajini, v sredo, 31. marca pa v Športni park prihaja Mura 05. Prvenstvo bo sicer trajalo do sredine maja.

L.H.

## IZ KK ŠENTJUR

## Liga za prvaka izborjena v zadnjem krogu

Po dveh sezonah posta bodo šentjurski košarkarji znova sodelovali v ligi za prvaka, ki so si jo priigrali v zadnjem trenutku.

Vse od domačega poraza z Zlatorogom, 16. januarja, Šentjurčani bistvenega kiksa niso naredili, saj so doma zmagovali, v gosteh pa premagovali ekipe, ki so jih morali. Vseeno so na koncu odločale malenkosti, saj so Hopsi in Parklji redno premagovali ekipe z vrha lestvice.

Stratega **Novakovića** pred nadaljevanjem prvenstva tarejo skrbi ob poškodbah. **Crenshaw** ima poškodovan meniskus, vendar bi moral zaigrati že v Domžalah. **Ručigaj** ima poškodovane stranske kolenske vezi in naj bi po prvih informacijah počival dva tedna. Veliko dlje bo odsoten mladi **Pelc**, ki okreva po operaciji križnih vezi in je zanj sezona končana.

### Krka v Hruševcu celila pokalne rane

27. 2.: **KK Šentjur** : KK Krka 60:89 (15:24, 16:25, 21:12, 8:28). **Dosežki**: Čebular 15 (9 ON nad), Lapornik 10, Šimović 10 (7 skok.), ...

Pred izdatno napolnjenimi tribunami, kjer je bilo tudi veliko dolenjskih ljubiteljev košarke, je Krka prikazala odlično strelsko prestavo, saj so skupno zadel kar 16(!) trojk. Izdatnejšo prednost gostov so domačini znižali ob koncu 3. četrtine, ko so se približali na 9 točk zaostanka. Novomeščani so še enkrat pritisnili na plin in izpeljali serijo 0:15, ki jo je prekinila šele **Novakovićeve** minuta odmora. V zaključku tekme je prvo člansko minuto odigral **Matic Rošar**.

### Prav na koncu odločilni sodniški ne-vložek

5. 3.: **KK PRO-TEK Zasavje** : **KK Šentjur** 74 : 67 (22:15, 16:21, 25:17, 11:14). **Dosežki**: Ručigaj 28 (4x3), Čebular 20 (3x3), ...

Na prvi uradni tekmi v Trbovljah po več kot desetletju Šentjurčani niso mogli računati na poškodovanega **Crenshawa**, **Šimović** pa je zaigral ob povišani temperaturi. **Lapornik** je v 27. minuti zadel za 52:53, potem pa so domači izpeljali serijo 11:0.

Šentjurčani so se vseeno še približali - 200 sekund pred koncem je bilo le še 68:65. Šentjurčani so dihali na škrge, a vseeno celo uspeli prisiliti domačine, da v 24 sekundah niso vrgli na koš. Žal se je porabljenost moči poznala tudi v zgrešenih polaganjih na drugi strani, kjer bi se morale oglasile tudi sodniške piščalke. Sledili sta dve tehnični napaki šentjurskemu taboru ...

### Slovan brez argumentov

13. 3.: **KK Šentjur** : **KK Geoplin Slovan** 82 : 66 (23:20, 15:16, 29:10, 15:20). **Dosežki**: Čebular 30 (4x3, 5 as., 9 ON nad), Lapornik 16 (4 prid. ž.), Ručigaj 12 (9 skok., 5 prid. ž.), ...

Po izenačenju v prvem polčasu je v nadaljevanju »z vajeti« ušel Čebular, ki je v tretji četrtini dosegel 19 od svojih 30 točk. Omeniti velja še odlično šentjursko obrambo, saj je nasprotnikom s Kodeljevega v tretjem desetminutju ukradla kar 8 žog. Žal je v 25. minuti **Crenshaw** prejel udarec v koleno in do konca tekme ni več zaigral. Ručigaj je v 32. minuti zadel z razdalje in poskrbel za najvišjo razliko večera pri 72:46, do novega dvojnega dvojčka pa mu je na koncu zmanjkal le en skok.

### Prvič in zadnjič v Šenčurju – resno in uspešno

17. 3.: **KK Šenčur CP Kranj** : **KK Šentjur** 57:80 (8:17, 14:26, 18:14, 17:23). **Dosežki**: Čebular 31 (4x3), Šimović 12, Jovanović 10 (8 skok.), ... Srečanje z zadnjevrščenim Šenčurjem, ki v prvo-a-ligaški konkurenci še ni okusil slasti zmage, ni bila priložnost za »obdarovanje«, saj so v zadnjem krogu prvega dela lige Šentjurčani potrebovali zmago. Na srečo je bil pristop ustrezen,

### Spored tekem v Ligi Telemach za prvaka

Sob., 27. 3.: Helios Domžale : Šentjur

Sre., 31. 3.: Šentjur : Parklji

Sob., 3. 4.: Krka : Šentjur

Sre., 7. 4.: Šentjur : Geoplin Slovan  
Sob., 10. 4.: PRO-TEK Zasavje : Šentjur

Sre., 14. 4.: Union Olimpija : Šentjur  
Sob., 17. 4.: Šentjur : Zlatorog Laško

Sre., 21. 4.: Šentjur : Helios Domžale

Sre., 28. 4.: Parklji : Šentjur

Pet., 30. 4.: Šentjur : Krka

Sre., 5. 5.: Geoplin Slovan : Šentjur  
Sob., 8. 5.: Šentjur : PRO-TEK Zasavje

Sre., 12. 5.: Šentjur : Union Olimpija  
Sob., 15. 5.: Zlatorog Laško : Šentjur

tako da je bila razlika že pred polčasom 20 točk. Čebular je znova dosegel oz. presegel tridesetico.

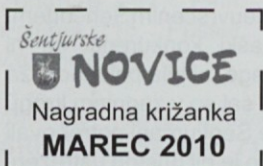
br



# NAGRADNA KRIŽANKA



									NAŠA SMUČARKA IZ ČRNE	AGITACIJA	NIZOZEMSKA	MESTO V UKRAJINI	ANA VAREŠKO	REKA SKOZI SANKT PETERSBURG	KRAVICA TELIČKA	JUG	TANGU PODOBEN ŠPANSKI PLES
									DRŽAVA V AFRIKI	9	8	26	27		12	4	
									VRSTA DREVJA	32			46	5		BOR	11
									NIKALNICA	3	FOSFOR	1	TEHTNICA				
									TRETJA GRŠKA SOJENICA	6	2	RDEČI KRIŽ SLOVENIJE	NASPR. OD NEPOVRATNI				
									NASPR. OD MAKRO	10			49	33	ANGL. ATLET SEBASTIAN	51	7
									UŽITNA GOBA						CELJE		
SESTAVIL: FRANC PEŠEC	TITOVA LADJA	MESTO V ŠPANSKI KASTILIJI	NOVICE	ŠPANILJA	KSISTUS	SINE LOCO	BITJA IZ MARSZA					48	30		50	POLMER	
							ZVOK									AM. UPRAV. VODNIK	
GALIJ	47		ZANOS, PREVZETOST ELEKTRO NAPAJALNA POSTAJA	13		42	15		16		KONJSKA SAMCA			31			
											ITALIJA						
RIMSKI POZDRAV	17	18	NAŠA DOMOVINA	19				21	20	14				ALUMINIJ			OSEBNI ZAIMEK MI - 2. SKLON
			URA GAIMERI											ANGLIŠKO JAZ SEM			
LINČANJA					NARODNA REPUBLIKA			22		43	BREZBARVEN OGLIKOVODIK		35	36	37		
					ORANJE					BRITISH AIRWAYS	EVANGELIJ PO LUKU						
MESTO NA MEJI MEHIKA TEKSAS				23			KAJNOV BRAT			41		NEIGER. DENARNA ENOTA	38		52		
							EAST					RIMSKA 50					
BARIJ	28	29	POKRIVALO HIŠE	24				25	44	45	NAJVIŠJA STOPNJA VRHUNEC	40			39		34



Nagrade za februarško križanko podeljuje Modno frizerstvo Marjetka Frece s.p., prejmejo jih Ivo Kukovič, Neža Gajšek, Graciela Zupančič iz Šentjurja.

## VICI

### Kako spoznaš Prijatelja?

Kako spoznaš Prijatelja?  
V rokah drži vrečko z 323000 evri!

### Janša In otroci

Nekega dne se pelje Janez Janša skozi Grosuplje in vidi skupino otrok, ki se igra jokavbojce in indijance.

Pa reče: "Eeej, fantje, a b se lahko tut jast z vamej igrou?"

Pa rečejo otroci: "Maa, na morte se jet, gaspod Janša...vam so že skalp azejli..."

### Potovanje

"Po desetih letih zakona greva z ženo ponovno na medene tedne."

"No, to je pa res romantično. Kdaj pa gresta?"

"Jaz avgusta, ona pa oktobra."

### Hladnost

Zakonca pred sodnikom obtožujeta drug drugega in zahtevata ločitev.

"In zakaj, gospod, se hočete vi ločiti od svoje žene?" vpraša sodnik za razveze.

"Žena je spolno hladna! Jaz pa brez seksa tudi ne nameravam živeti!"

"Je to res, gospa?" se sodnik obrne k soprogi.

"Laže! Jaz spolnost obožujem, toda ta spolni manjnak želi seksati trikrat letno!"

### Milijarder

"Poglej čez cesto! Tamle gre moj bivši mož."

"No - in?"

"Iz njega sem naredila milijonarja."

"In kaj je bil prej?"

"Milijarder."

### Air Bag

Poročen par se z avtom pelje po cesti okoli 80 km/h. Nenadoma žena pogleda moža in reče:

Ljubi, vem, da sva poročena že 15 let, vendar bi se jaz rada ločila.

Mož ne reče ničesar, le hitrost poviša na 100 km/h.

Spet reče žena: "Hočem obdržati hišo."

Mož ponovno ne reče ničesar, le hitrost poveča na 120 km/h.

Žena ponovno: "Hočem obdržati tudi otroke".

Moz vozi vse hitreje, hitrost se zdaj približuje že 140 km/h.

Žena ne odneha: "Hočem še najin bančni račun in vse kreditne kartice".

Mož pošpesuje in hkrati zavija proti mostu. Žena ga vpraša: "Ali je morda kaj, kar bi ti želel?"

"Ne, jaz imam vse, kar potrebujem," ji odgovori mož.

"Res" se čudi žena, "kaj pa je to?"

Mož ji, tik preden se s hitrostjo 160 km/h zaleti v steber mostu, mirno odgovori: "Airbag."



v.i.p.

# SCENA

## LaToya med nami

Misliš, da bi bila za najino listo?



Ni pošteno, da nam niso povedali!



Nič ne vidim, jaz sem iz NSi!



Mira, ti bi tudi lahko kej dol dala!



A smo me kaj drugačne?



Bravo Šentjur!



Meni še vedno dišijo prsti ...



Direktor, tudi seniorji smo moški.





GRADBENIŠTVO, TRGOVINA, STORITVE

# Elbatrade d.o.o.

ANTON KOŽELJ,  
Ljubljanska cesta 26,  
3230 Šentjur

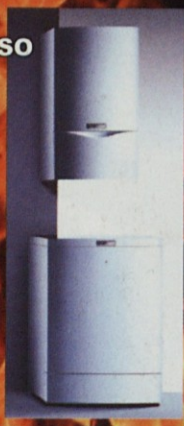
tel.: 03/ 749 21 51  
fax.: 03/ 749 21 50  
gsm: 041/ 771 151

## PLINSKE PEČI

Vaillant

### - OGREVANJE NA:

- PLIN,
- OLJE
- BIOMASO



### - KLIMATSKE NAPRAVE

### - TOPLOTNE ČRPALKE

voda - voda  
zemlja - voda  
zrak - voda

ELBATRADE - KO POLETJE IN ZIMA NISTA VAŠ PROBLEM



V Planetu Tuš Celje od 25.03.

## DEVET

(Nine), mjuzikl, 118 min.

Igrajo: Daniel Day-Lewis, Penélope Cruz,  
Marion Cotillard, Nicole Kidman, Judi Dench,  
Sophia Loren, Kate Hudson



Kjer so zvezde doma



Gozdarski vitli Tajfun

BOLJŠA KVALITETA



LEPŠI DESIGN!

LAŽJE DELO, VEČJI IZKORISTEK!

Rezalno cepilni stroji

RCA 320-2, 320-2E, RCA 380, 380-E, RCA 400 joy



Tajfun Planina d.o.o. Planina 41a SI - 3225 Planina pri Sevnici Tel: +386 / 3 748 44 00 Fax: +386 / 3 579 12 41 E-mail: prodaja@tajfun.si www.tajfun.si

eco friend



V Planetu Tuš Celje od 01.04.

## KAKO IZURITI SVOJEGA ZMAJA 3D

sinhronizirano

(How to Train Your Dragon 3D), družinska  
animirana 3D pustolovščina, 98 min.



Kjer so zvezde doma